ធម៌សូធ្យបូជា
គុណព្រះរតនត្រ័យ
សង្ខេប

ប្រមូលរៀបចំដោយ

-ភិក្ខុចន្ទប្បញ្ញោ អ៊ឹម ភារុណ

ផ្សាយចេញពីវត្តសុវណ្ណចារមីស្រីជីតារាម ហៅវត្តស្វាកែត

ថ្ងៃវិសាខបូជា ១៥កើត ខែ វិសាខ ព.ស. ២៥៥៩

ធម៌សូត្របូជា

គុណព្រះរតនត្រ័យ

សង្ខេប

ប្រមូលរៀបចំដោយ

-ភិក្ខុចន្ទប្បញ្ញោ អ៊ឹម ឆារុណ

ផ្សាយចេញពីវត្តសុវណ្ណចារមីស្រីជីតារាម ហៅវត្តស្វាកែត
កាំណែថ្មីបោះពុម្ពលើកទី២
ថ្ងៃវិសាខបូជា ១៤កើត

អារម្ភកថា

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ គឺជាអគ្គបុគ្គលប្រសើរបំផុតនៅលើលោក គ្មានបុគ្គលណាមួយស្មើនឹងព្រះអង្គ ហើយទ្រង់បានត្រាស់សម្តែងថា **សុខោ បុញ្ញស្ស ឧច្ចយោ** ការសន្សំបុណ្យតែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។ ដូច្នេះសូមសាធុសប្បុរសជ្រះថ្លាក្នុងការបំពេញបុណ្យទៅតាមសទ្ធារបស់ខ្លួនឲ្យបានរឿយៗ កុំបីមានការធ្វេសប្រហែសឡើយ ។ សៀវភៅធម៌សូត្របូជាគុណព្រះរតនត្រ័យសង្ខេបនេះ ធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងសម្រាប់សូត្រ ដើម្បីបានជាពុទ្ធានុស្សតិរំលឹករឿយៗទៅដល់គុណរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ក៏ដូចជាគុណរបស់ព្រះធម៌ និងគុណរបស់ព្រះសង្ឃផងដែរ ។ ទោះបីសៀវភៅនេះ មិនមែនជាព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គទាំងស្រុងក៏ដោយ ប៉ុន្តែដោយយល់ឃើញថាអ្នកប្រាជ្ញខ្មែរយើង ជាអ្នកឆ្លៀវឆ្លាសក្នុងការតែងនិពន្ធជាពាក្យកាព្យ ពោលរៀបរាប់អំពីគុណរបស់ព្រះអង្គដែលអាចឱ្យយើងអ្នកអាន អ្នកស្តាប់ហើយរីករាយជ្រះថ្លានឹងការបំពេញបុណ្យ ទើបខ្ញុំព្រះករុណាអាត្មាភាពបានប្រមូលយកចងក្រងដាក់ក្នុងសៀវភៅនេះ ទុកសម្រាប់សូត្រក្នុង**អភិលក្ខិតកាល**ផ្សេងៗ ដូចជា **ថ្ងៃវិសាខបូជា មាឃបូជា អាសាឡ្ហបូជា** ជាដើម ។

ជាចុងក្រោយ ខ្ញុំព្រះករុណាក៏សូមខន្តីអធ្យាស្រ័យរាល់កំហុសឆ្គងទាំងអស់ដែលកើតមានឡើង ទោះបីដោយចេតនាក្ដី អចេតនាក្ដី សូមវិញ្ញូជនទាំងឡាយ មេត្តាជួយកែតម្រូវចំពោះកំហុសឆ្គងទាំងនោះដោយអនុគ្រោះផងចុះ ហើយខ្ញុំព្រះករុណាសូមលើកនូវមហាកុសលផលបុណ្យ ដោយអំណាចនៃការខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើសៀវភៅនេះ ប្រគេនចំពោះព្រះករុណាគុណម្ចាស់គ្រប់ៗអង្គ និងជូនចំពោះអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំព្រះ-ករុណា មានមាតាបិតា គ្រូឧបជ្ឈាយាចារ្យ ព្រមទាំងឧទ្ទិសចំពោះពពួកញាតិទាំងអស់ ដែលបានចែកឋានទៅហើយនោះ ដើម្បីបានជាបច្ច័យរស់នៅជាសុខ និងបានជាឧបនិស្ស័យបានសម្រេចព្រះនិព្វានកុំបីក្លាយជាបការៈដ៏ទៃឡើយ ។

សូមអនុមោទនា !!!

វត្តស្លាកែត,ថ្ងៃអាសាឡ្ហបូជា ១៥កើត ខែ អាសាឍ ព.ស.២៥៥៨

ខ្ញុំព្រះករុណា អាត្មាភាព

ភិក្ខុចន្ទប្បញ្ញោ អ៊ឹប ភារុណ

អ្នកមានឧបការៈគុណក្នុងការចេញធម្មទាន

- លោកគ្រូអគ្គប្បញ្ញោ កែវ និស្ស័យ ចៅអធិការវត្តស្លាកែត
- លោកគ្រូបិណ្ឌិតចារិតោ ពៅ មុនី គ្រូសូត្រឆ្វេងវត្តស្លាកែត
- ម្ចាស់គ្រូជោតិធម្មោ ភ្លន់ ភ្លី (ចៅអធិការវត្តព្រះពុទ្ធអណ្តែត)
- ម្ចាស់គ្រូសីលរក្ខិតោ ចិន ស៊ីឃាំង (គ្រូសូត្រឆ្វេងវត្តព្រះពុទ្ធអណ្តែត)
- ភិក្ខុធម្មសរោ ហាត សារៈ
- ភិក្ខុសិរីបាលោ មី ហាង
- សាមណេរធម្មសារោ អ៊ឹប សៅរិន
- សាមណេរសីលសារោ ហាត់ ដេត
- សាមណេរកល្យាណោ យ៉ត មាបុង
- សាមណេរភទ្ទបណ្ឌិតោ ឡឿន រិទ្ធី
- សាមណេរវរប្បញ្ញោ ស៊ត់ ស៊ីម
- សាមណេរសុមនី លីម សុខជា
- សាមណេរបញ្ញាបាលោ រឿន សីហា
- សាមណេរជោតិបាលោ យឿត ឆៃយ៉ា
- សាមណេរចន្ទរាមោ ខុម ចាន់រី
- យុវជន យឿន តាក់ និស្សិតសាកលវិទ្យាល័យបៀលប្រាយ
- វិញ្ញូសមណៈវត្តស្លាកែត

មាតិកា

ឈ្មោះអត្ថបទ ទំព័រ

បទសារភញ្ញ...១
រតនត្តយបូជា ២
ពុទ្ធរតនប្បណាម ២
ពុទ្ធរតនប្បណាម ២
ពុទ្ធគុណ ៣
ពាក្យប្ដេជ្ញាចិត្តពាក្យខមាទោស...៤
ធម្មរតនប្បណាម ៥
ធម្មគុណ...៦
ពាក្យប្ដេជ្ញាចិត្ត និងខមាទោស...៧
សង្ឃរតនប្បណាម...៨
សង្ឃគុណ ៨
ពាក្យប្ដេជ្ញាចិត្ត និងខមាទោស...៩
នមស្ការបូជនីយវត្ថុ... ១០
នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ ១០
នមស្ការពុទ្ធបាទ ១២
បត្តិទានគាថា ១៤

បត្តិទានគាថា ១៥
បត្តនាគាថា ១៦
បត្តិទានគាថា ១៧
ធម៌ផ្សាយមេត្តា.. ១៨
ឯតទគ្គបុគ្គលបាលី.. ២១
បទលើកទង់ព្រះពុទ្ធសាសនា.. ២៦
បទសូត្រដាក់ទង់ព្រះពុទ្ធសាសនា ២៧
ពង្សាវតារខ្មែរ.. ២៩
បទនគររាជ.. ៣០
មាឃបុណ្ណមី ៣១
វិសាខបុណ្ណមី ៣២
វិសាខបុណ្ណមី ៣៣
អាសាឡ្ហបូជា ៣៤
គោតមប្រវត្តិថ្មី ៣៦
គោតមប្រវត្តិ(បុរាណ).. ៣៩
ខ្ញុំនឹកព្រះណាស់.. ៤០
ព្រះអង្គទ្រង់ប្រសូត.. ៤១
ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹង ៤២
ព្រះពុទ្ធដាក់អាយុសង្ខារ-បរិនិព្វាន ៤៤

បារមី ៣០.. ៤៦
ពុទ្ធជយមង្គល ៤៩
ពុទ្ធោ នាគល់ព្រះពោធិព្រឹក្ស ៥៥
ធម្មនិយាម ៣០.. ៥៨
របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធគ្រប់ៗព្រះអង្គ ៥៨
ឧបមាគុណព្រះរតនត្រៃ ២២ ប្រការ.................................. ៦២
ពុទ្ធកិច្ច ៥ យ៉ាង ៧០
រក្សាព្រះត្រៃបិដក ៧២
ការក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធចេតិយ...................................... ៧៣
បណាមគាថា ៧៤
សុខាភិយាចនគាថា.. ៧៥
សេចក្តីត្រិះរិះរបស់នាងវិសាខា ៧៧
គុណរបស់ទាន... ៧៧
នមស្ការព្រះរតនត្រៃ.. ៧៨
រាយនាមអ្នកមានសទ្ធាចូលរួមធម្មទាន ៧៩

បទសារភញ្ញ

១.សូមថ្វាយបង្គំព្រះសម្ពុទ្ធ ប្រសើរបំផុតក្នុងលោកា
ជាគ្រូនៃមនុស្សនិងទេព្តា ទ្រង់ត្រាស់ទេសនាប្រដៅសត្វ ។
ចង្អុលឲ្យដើរផ្លូវកណ្ដាល មាគ៌ាត្រកាលអាចកំចាត់
ទុក្ខភ័យចង្រៃឲ្យខ្ចាយបាត់ អាចកាត់សង្សារទុក្ខបាន ។
២.សាសនាព្រះអង្គនៅសព្វថ្ងៃ សត្វមាននិស្ស័យពីបុរាណ
ប្រឹងរៀនប្រឹងស្ដាប់ចេះចាំបាន កាន់តាមលំអានបានក្ដីសុខ ។
ឥតមានសុខណាស្មើក្ដីស្ងប់ បញ្ចប់ត្រឹមសុខឃ្លាតចាកទុក្ខ
តាំងពីលោកនេះតទៅមុខ ក្ដីសុខនឹងមានព្រោះធម៌ស្ងប់ ។
៣.ខ្ញុំសូមបង្គំឆ្ពោះព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃបវរទាំងគ្រប់សព្វ
រួមជាត្រៃរ័ត្នគួរគោរព ជាម្លប់ត្រជាក់នៃលោកា ។
ព្រះរូបព្រះធាតុនៃព្រះពុទ្ធ វិសុទ្ធតាងអង្គព្រះសាស្ដា
សូមគុណត្រៃរ័ត្នជួយខេមរា ឲ្យបានសុខាតរៀងទៅ ៕

*ព្រះរាជនិពន្ធដោយសម្ដេចព្រះសង្ឃរាជ **ជោតញ្ញាណោ ជួន ណាត***

រតនត្តយបូជា

ឥមេហិ ទីបធូបាទិសក្ការេហិ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ អភិបូជយាមិ មាតាបិតាទីនំ គុណវន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមបូជាចំពោះនូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានទៀន និងធូបជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីសុខដល់អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើមផង ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ពុទ្ធរតនប្បណាម

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ ៣ ចប់ ។

វីកិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃ ចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

ពុទ្ធរតនប្បណាម

យោ សន្និសិន្នោ វរពោធិមូលេ មារំ សសេនំ មហតឹ វិជេយ្យោ សម្ពោ-ធិមាគច្ឆិ អនន្តញ្ញាណោ លោកុត្តមោ តំ បនមាមិ ពុទ្ធំ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់គង់ចម្រើននូវព្រះអានាបាន-

ស្សតិកម្មដ្ឋាន លើរតនបល្ល័ង្ក ក្រោមម្លប់ពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរបានផ្ចាញ់នូវមារាធិរាជ ព្រមទាំងសេនាដ៏ច្រើន ហើយទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវ សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ មានប្រាជ្ញារកទីបំផុតគ្មាន ព្រះអង្គប្រសើរជាង សត្វលោក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះដោយគោរព ។

យេ ច ពុទ្ធា អតីតា ច យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ ពុទ្ធា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធនិព្វានកន្លងទៅហើយក្ដី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលនឹងបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងកាលខាងមុខក្ដី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំង-ឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងភទ្ទកប្បនេះក្ដី ខ្ញុំព្រះ-ករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

ពុទ្ធគុណ

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវ ពោលគឺ កិលេសព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគ និងវចីបយោគ **សម្មាសម្ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹង នូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះ-

អង្គឡើយ **វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥ **សុគតោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា សុគតោ ព្រោះព្រះអង្គមាន ដំណើរល្អយាង ទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺអមតមហានិព្វាន **លោកវិទូ** ទ្រង់ ព្រះនាមថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក **អនុត្តរោ** ទ្រង់ព្រះនាម ថា អនុត្តរោ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណា មួយស្មើគ្មាន **បុរិសទម្មសារថិ** ទ្រង់ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ ព្រោះ ព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមាន ឧបនិស្ស័យគួរនឹងទូន្មានបាន **សត្ថា ទេវមនុស្សានំ** ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ព្រោះព្រះអង្គ ជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតា និងមនុស្ស ទាំងឡាយ **ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវ ចតុរារិយសច្ចហើយញ៉ាំងអ្នកដទៃឲ្យ ត្រាស់ដឹងផង **ភគវា** ទ្រង់ព្រះនាម ថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរ ទៅកាន់ត្រៃភពខ្ទាក់ចោលហើយ គឺថា ព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀត ឡើយ ។

ពាក្យប្ដេជ្ញាចិត្តពាក្យខមាទោស

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹង ទីរឭកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ **ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ** មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជាទីពឹង ទីរឭកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយម-ង្គលំ** សូមសិរីសួស្តីជយមង្គលចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណាដោយកិរិយា ពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។**ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ បាទបំសុំ វរុត្តមំ** ខ្ញុំព្រះ-

ករុណាសូមថ្វាយ បង្គំនូវល្អងធូលីព្រះបាទ នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយ អវយវៈដ៏ឧត្តម គឺត្បូង **ពុទ្ធេ យោ ខលិតោ ទោសោ** ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ **ពុទ្ធោ ខមតុ តំ មមំ** សូមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

ធម្មរតនប្បណាម

អដ្ឋង្គិការិយបថោ ជនានំ មោក្ខប្បវេសាយ ឧជូ ច មគ្គោ ធម្មោ អយំ សន្តិករោ បណីតោ និយ្យានិកោ តំ បនមាមិ ធម្មំ ។

ព្រះសទ្ធម្មឯណា ជាធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ជាគន្លងដំណើរនៃព្រះអរិយបុគ្គលជាម្ចាស់ ជាផ្លូវដ៏ត្រង់ក្នុងកិរិយាញ៉ាំងជនដែលប្រាថ្នានូវព្រះនិព្វាន ឲ្យចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វានបាន ព្រះធម៌នេះជាធម៌ធ្វើឲ្យត្រជាក់ រម្ងាប់បង់នូវភ្លើងទុក្ខភ្លើងកិលេស ជាធម៌ដ៏ឧត្តម ជាគុណ ញ៉ាំងសត្វឲ្យចេញចាកសង្សារទុក្ខ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសទ្ធម្មនោះ ដោយគោរព ។

យេ ច ធម្មា អតីតា ច យេ ច ធម្មា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ ធម្មា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដែលនិព្វានកន្លងទៅហើយក្ដី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ នឹងមានមកក្នុងកាលខាងមុខក្ដី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុកក្នុងកាល

សព្វថ្ងៃនេះក្ដី ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះធម៌ទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

ធម្មគុណ

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងហើយដោយល្អ (**ធម្មោ** ព្រះនព្វ-លោកុត្តរធម៌មាន ៩ ប្រការគឺ មគ្គ ៤ ផល ៤ និព្វាន ១) **សន្ទិដ្ឋិកោ** ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួង ដឹងពិតឃើញពិត ដោយបច្ចវេក្ខណ-ញ្ញាណ គឺថា នឹងបានដឹងដោយស្ដាប់ ដោយជឿបុគ្គលដទៃ នោះៗក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង **អកាលិកោ** ជាធម៌ឲ្យនូវផល មិនរង់ចាំកាល គឺថា កាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផល ក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ **ឯហិបស្សិកោ** ជាធម៌គួរដល់ឯហិបស្សវិធី គឺថា បើព្រះអរិយបុគ្គលដែលបានសម្រេច មគ្គផលហើយក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃ ឲ្យចូលមកមើលបាន **ឱបនយិកោ** ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួនដោយអំណាចនៃភាវនា **បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហិ** ជាធម៌គឺអ្នកប្រាជ្ញ ទាំងឡាយ មានឧគ្ឃដិតញ្ញូបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹង គប្បីឃើញច្បាស់ ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

ពាក្យប្ដេជ្ញាចិត្ត និងខមាទោស

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹង ទីរឭកនៃខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានឡើយ **ធម្មោ មេ សរណំ វរំ** មានតែព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរឭកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយម-ង្គលំ**

សូមសិរីសួស្តីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណាដោយកិរិយាពោល នូវពាក្យសច្ចៈនេះ **ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ** ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរមាន ២ ប្រការគឺ ព្រះបរិយត្តិធម៌ និងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង **ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ** ទោសឯណាដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយ ក្នុងព្រះធម៌ជាម្ចាស់ **ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ** សូមព្រះធម៌ជាម្ចាស់អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សង្ឃរតនប្បណាម

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ វរទក្ខិណេយ្យោ សន្តិន្ទ្រិយោ សព្វមលប្បហីនោ គុណេហិនេកេហិ សមិទ្ធិបត្តោ អនាសវោ តំ បនមាមិ សង្ឃំ ។

ព្រះអរិយសង្ឃឯណា ដ៏បរិសុទ្ធវិសេស ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គលដ៏ប្រសើរ មានឥន្ទ្រិយរម្ងាប់ហើយ មានមន្ទិលគឺរាគាទិក្កិលេសទាំងពួងបន្សាត់បង់ហើយ ជាព្រះសង្ឃដល់ហើយ នូវកិរិយាសម្រេចដោយគុណទាំងឡាយដ៏ច្រើន ជាព្រះសង្ឃមានអាសវធម៌មិនមាន គឺថាជាព្រះខីណាស្រព ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរិយសង្ឃនោះ ដោយគោរព ។

យេ ច សង្ឃា អតីតា ច យេ ច សង្ឃា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ សង្ឃា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គ និងផលកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណាដែលជាព្រះសង្ឃ

នឹងបានសម្រេចមគ្គ និងផលក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសង្ឃទាំង ឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គ និងផលក្នុង កាលជាបច្ចុប្បន្ន នេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃ ទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

សង្ឃគុណ

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្លងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ **ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ** ព្រះ-សង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺ ប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិមប្បដិបទា **ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ** ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បីត្រាស់ ដឹងនូវព្រះនិព្វាន ជាស្ថានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងពួង **សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ** ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមីចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់សីល សមាធិ បញ្ញា **យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ** ព្រះសង្ឃឯណាបើរាប់ជាគូនៃបុរស ទាំងឡាយមាន ៤គូ គឺ ព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ និងសោតាបត្តិផល ជាគូ១ សកទាគាមិមគ្គ និងសកទាគាមិផល ជាគូ១ អនាគាមិមគ្គ និងអនាគាមិផល ជាគូ១ អរហត្តមគ្គ និងអរហត្តផល ជាគូ១ **អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា** បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺ ព្រះសង្ឃ ដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ១ សោតាបត្តិផល១ សកទាគាមិ-មគ្គ១

សកទាគាមិផល១ អនាគាមិមគ្គ១ អនាគាមិផល១ អរហត្តមគ្គ១ អរហត្តផល១ **ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ** ព្រះសង្ឃទាំងនោះ ជាសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ **អាហុនេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីលហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា **បាហុនេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវ អាគន្តុកទាន គឺទាន ដែលបុគ្គលតាក់តែងដើម្បីញាតិ និងមិត្រ ដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា **ទក្ខិណេយ្យោ** លោកគួរទទួលនូវទាន ដែលបុគ្គលជឿនូវកម្ម និងផលនៃកម្មហើយ បូជា **អញ្ជលិករណីយោ** លោកគួរដល់អញ្ជលិកម្ម ដែលសត្វលោក គប្បីធ្វើ **អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស** លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែង ជាងគ្មាន ។

ពាក្យប្តេជ្ញាចិត្ត និងខមាទោស

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឭកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ **សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ** មានតែព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ជាទីពឹង ទីរឭកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយ-មង្គលំ** សូមសិរីសួស្តីជយមង្គលចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយ កិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឃញ្ច ទុវិធោត្តមំ ខ្ញុំព្រះកុរណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរមានពីរប្រការគឺ សម្មតិសង្ឃ និងអរិយ-សង្ឃដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង **សង្ឃេ យោ ខលិតោ ទោសោ**

ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះសង្ឃ ជាម្ចាស់ **សង្ឃោ ខមតុ តំ មមំ** សូមព្រះសង្ឃជាម្ចាស់អត់នូវទោស នោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

នមស្ការបូជនីយវត្ថុ

វន្ទាមិ ចេតិយំ សព្វំ សព្វដ្ឋានេសុ បតដ្ឋិតំ
សារីរិកធាតុមហាពោធឹ ពុទ្ធរូបំ សកលំ សទា ។

ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ឆ្ពោះព្រះបរមចេតិយ
ព្រមទាំងព្រះសារី- រិកធាតុនៃព្រះពុទ្ធ ។
និងមហាពោធិព្រឹក្ស ដែលគួរនឹកដោយលំអុត
លំឱនចិត្តបរិសុទ្ធ លើកកម្បង់អញ្ជលី ។
និងព្រះពុទ្ធរូប តំណាងអង្គព្រះមុនី
ដែលស្ថិតនៅគ្រប់ទី ឋាននានានោះទាំងអស់។
ដោយតេជៈនៃគុណ ព្រះមានបុណ្យប្រសើរខ្ពស់
ដែលតែងតែរំលស់ រំដោះទុក្ខភ័យអន្តរាយ ។
សូមឲ្យខ្ញុំបានសុខ ឃ្លាតចាកទុក្ខផងទាំងឡាយ
សត្រូវទោះជិតឆ្ងាយ សូមឲ្យក្លាយមកជាមិត្រ។
សូមទាន់ព្រះអរិ- យមេត្រីថ្លៃវិសិដ្ឋ
សូមបានឃើញធម៌ពិត សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ៕

នមស្ការព្រះរតនត្រ័យ

យោ កប្បកោដីហិបិ អប្បមេយ្យំ កាលំ ករោន្តោ អតិទុក្ករានិ ខេទំ គតោ

លោកហិតាយ នាថោ នមោ មហាការុណិកស្ស តស្ស ។

ព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ជាពំនឹងសព្វសត្តា
ព្រះអង្គកាលប្រាថ្នា ធ្វើកសាង អស់កាលយូរ ។
រាប់ដោយកោដិកប្បា ច្រើនគណនាហួសគិតគូរ
បានត្រាស់ជាសព្វញ្ញូ ត្រាស់ជាគ្រូលើភពឋាន ។
ធ្វើកម្មជាកម្រ សត្តនិករគ្រាប់ពុំបាន
តោកយ៉ាកលំបាកប្រាណ ព្រោះប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ។
ខ្ញុំសូមឱនសិរសា ចិត្តប្រាថ្នាបង្គំថ្វាត់
ព្រះពុទ្ធករុណាសត្វ នោះជាទីពឹងសព្វកាល ។

អសម្ពុធំ ពុទ្ធនិសេវិតំ យំ ភវាភវំ គច្ឆតិ ជីវលោកោ នមោ អវិជ្ជានិក្កិលេសជាលំ វិទ្ធំសិនោ ធម្មវរស្ស តស្ស ។

សត្វតែងកើតស្លាប់បង់ ព្រោះចំណងកម្មជាគោល
ឲ្យវិលវល់អន្ទោល ក្នុងភពតូច និងភពធំ ។
ហេតុតែមិនដឹងធម៌ ជាម្ចាស់ល្អស្អាតសុខុម
ព្រះពុទ្ធតែងសេពសម ចិត្តខ្ញុំសូមនមស្ការ ។
នូវធម៌ប្រពៃពិត វិសេសសុទ្ធនោះឯងណា
កាត់បង់អវិជ្ជា គឺបណ្ដាញកិលេសហើយ ។

គុណេហិ យោ សីលសមាធិបញ្ញាវិមុត្តិញ្ញាណប្បភុតីហិ យុត្តោ ខេត្តញ្ញាណំ កុសលត្ថិកានំ តមរិយសង្ឃំ សិរសា នមាមិ ។

ព្រះសង្ឃអង្គសាវ័ក មានសំវរៈសទ្ធាទ្រង់

កបដោយគុណសីលត្រង់ និងសមាធិបញ្ញា
និងវិមុត្តិញ្ញាណ កិលេសគ្មានក្នុងអាត្មា
ជាបុញ្ញក្ខេត្តា ជនត្រូវការជាកុសល
ខ្ញុំសូមឱនសិរសី ដល់ព្រះអរិយបុគ្គល
ជាបុត្រព្រះទសពល ជាមង្គលដល់សព្វសត្វ ។

ឥច្ចេវមច្ចន្តនមស្សនេយ្យំ នមស្សមានោ រតនត្តយំ យំ បុញ្ញាភិសន្ទំ វិបុលំ អលត្ថំ តស្សានុភាវេន ហតន្តរាយោ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការ លើកហត្ថាឱនសិរសី
បង្គំគុណទាំងបី ខ្ពស់លើសលប់ត្រៃលោកា។
សូមបុណ្យកងកុសល ឲ្យបានដល់យើងខ្ញុំណា
ពេញពោរស្មើធារា ដូចជលសាធំទូលាយ ។
សូមឲ្យកម្ចាត់បង់ អពមង្គលទាំងឡាយ
ឲ្យជៀសចេញចាកឆ្ងាយ ក្តីអន្តរាយកុំបីមាន។
ដោយកម្លាំងអានុភាព បុញ្ញលាភជាប្រធាន
កងបុញ្ញរាសីមាន សូមបានក្សាន្តកុំមានមោះ។
ដោយគុណនមស្ការ ត្រៃរតនាប្រសើរខ្ពស់
សូមអានិសង្សនោះ ដាក់ដល់ឋាននិព្វានហោង ។

នមស្ការពុទ្ធបាទ

វន្ទាមិ ពុទ្ធំ ភវបារតិណ្ណំ តិលោកកេតុំ តិភវេកនាថំ យោ លោកសេដ្ឋោ សកលំ កិលេសំ ឆេត្វាន ពោធេសិ ជនំ អនន្តំ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធឯណា ព្រះអង្គប្រសើរក្នុងលោក ទ្រង់កាត់បង់នូវកិលេសទាំងអស់បានហើយ ញុំាងជនជាអនន្តឲ្យត្រាស់ដឹងហើយ ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ព្រះអង្គឆ្លងផុតអំពីច្រាំង នៃភពហើយ ព្រះអង្គជាទង់ជ័យនៃត្រៃលោក មានតែព្រះអង្គមួយជាទីពឹងនៃ សព្វសត្វក្នុងត្រៃភព ។

យំ នម្មទាយ នទិយា បុលិនេ ច តីរេ យំ សច្ចពន្ធគិរិកេ សុមនា ច លគ្គេ យំ តត្ថ យោនកបុរេ មុនិនោ ច បាទំ តំ បាទលញ្ឆនមហំ សិរសា នមាមិ ។

ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើផ្នូរខ្សាច់ ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះនម្មទា ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើភ្នំសច្ចពន្ធ និងលើភ្នំសុមនកូដ ស្នាមព្រះបាទ ឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) ក្នុងយោនកបុរី ខ្ញុំសូម ក្រាបថ្វាយបង្គំដោយត្បូង ចំពោះទៅព្រះបាទ និងស្នាមព្រះបាទទាំង អស់នោះ នៃព្រះសក្យមុនី ។

សុវណ្ណមាលិកេ សុវណ្ណបព្វតេ សុមនកូដេ យោនកបុរេ នម្មទាយ នទិយា បញ្ច បាទវរំ ឋានំ អហំ វន្ទាមិ ទូរតោ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការអំពីចម្ងាយ នូវស្ថានដែលមានព្រះបាទដ៏ប្រសើរ ៥ កន្លែងគឺ ស្ថានលើភ្នំសុវណ្ណមាលិក១ លើភ្នំសុវណ្ណបព៌ត១ លើភ្នំសុមនកូដ១ ក្នុងយោនកបុរី១ ក្បែរស្ទឹងនម្មទា១ ។

បត្តិទានគាថា

(សូត្រសម្រាប់ចែកចំណែកបុណ្យ)

យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី ថូបេ ឃរេ ពោធិឃរេ តហឹ តហឹ ទេវតាទាំងឡាយឯណា មានប្រក្រតីនៅក្នុងទីវត្ត ជាទីនៅនៃសង្ឃ ឰដ៏ខឿនព្រះសថូប ឰដ៏ខឿនព្រះពោធិព្រឹក្សក្នុងទីនោះៗ **តា ធម្មទានេន ភវន្តុ បូជិតា** ទេវតាទាំងឡាយនោះ ជាបុគ្គលគឺយើងទាំងឡាយបូជាហើយដោយធម្មទាន **សោត្ថឹ ករោន្តេធ វិហារមណ្ឌលេ** ចូរធ្វើនូវសួស្ដីក្នុងមណ្ឌលនៃវត្តជាទីនៅនៃសង្ឃនេះ **ថេរា ច មជ្ឈា នវកា ច ភិក្ខវោ** ភិក្ខុទាំងឡាយជាថេរៈក្ដី ជាកណ្ដាលក្ដី ទើបនឹងបួសថ្មីក្ដី **សារាមិកា ទានបតី ឧបាសកា** ឧបាសក និងឧបាសិកាទាំងឡាយ ដែលជាម្ចាស់នៃទាន ព្រមទាំងអារាមិកជន គឺញោមវត្តក្ដី **គាមា ច ទេសា និគមា ច ឥស្សរា** ជនទាំងឡាយដែលជាអ្នកស្រុកក្ដី ជាអ្នកប្រទេសក្ដី ជាអ្នកនិគមក្ដី ដែលជាឥស្សរៈជាធំក្ដី **សប្បាណភូតា សុខិតា ភវន្តុ តេ** សត្វទាំងឡាយនោះ ចូរឲ្យបាននូវសេចក្ដីសុខ **ជលាពុជា យេបិ ច អណ្ឌ-សម្ភវា សំសេទជាតា អថវោបបាតិកា** មួយវិញទៀត សត្វទាំងឡាយឯណាដែលជាជលាពុជៈកំណើតក្ដី ដែលជាអណ្ឌជៈ កំណើតក្ដី ដែលជាសំសេទជៈកំណើតក្ដី ដែលជាឱបបាតិកៈកំណើតក្ដី **និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច តេ សព្វេបិ ទុក្ខស្ស ករោន្តុ សំខយំ** សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ កាលបើបានអាស្រ័យនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជានិយ្យានិកធម៌ហើយ ចូរធ្វើនូវធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃទុក្ខចុះ **ឋាតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ** សូមឲ្យធម៌របស់

សប្បុរសទាំងឡាយស្ថិតនៅអស់កាល យូរអង្វែងទៅ **ធម្មធរា ច បុគ្គលា** បុគ្គលអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ ចូរស្ថិតនៅអស់កាលយូរអង្វែងទៅ **សង្ឃោ ហោតុ សមគ្គោ វ** សូម ព្រះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា **អត្ថាយ ច ហិតាយ ច** ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើនផង ដើម្បីសេចក្ដីសម្រេចផលប្រយោជន៍ផង **អម្ហេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ** សូមព្រះសទ្ធម្មរក្សានូវយើងទាំងឡាយ សូមរក្សានូវអ្នក ដែលប្រព្រឹត្តធម៌ទាំងឡាយទាំងអស់ផង **វុឌ្ឍឹ សម្បាបុណេយ្យាម ធម្មារិយប្បវេទិតេ** សូមឲ្យយើងទាំងឡាយបានដល់នូវសេចក្ដីចម្រើន ក្នុងធម៌ដែលព្រះអរិយៈទាំង- ឡាយលោកសម្ដែងហើយ ។

បត្តិទានគាថា

(សូត្រសម្រាប់ចែកចំណែកបុណ្យ)

ឥមិនា បុញ្ញកម្មេន ដោយបុញ្ញកម្មនេះ **ឧបជ្ឈាយា គុណុត្តរា** ឧបជ្ឈាយ៍ទាំងឡាយមានគុណដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្ដី **អាចរិយូបការា ច** អាចារ្យទាំងឡាយ មានឧបការៈក្ដី **មាតាបិតា បិយា មមំ** មាតាបិតាជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំក្ដី **សុរិយោ ចន្ទិមា រាជា** ព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទ និង ព្រះ-រាជាក្ដី **គុណវន្តា នរាបិ ច** មួយវិញទៀត ជនទាំងឡាយដែលជា អ្នកមានគុណក្ដី **ព្រហ្មា មារា ច ឥន្ទ្រា ច** ពួកព្រហ្មក្ដី មារក្ដី ព្រះឥន្ទ្រទាំងឡាយក្ដី **លោកបាលា ច ទេវតា** ទេវតាទាំងឡាយជាអ្នករក្សានូវលោកក្ដី **យមោ មិត្តា មនុស្សា ច** យមរាជក្ដី ពួកមនុស្សជាទីរាប់អាន គ្នាក្ដី **មជ្ឈត្តា វេរិកាបិ ច** មួយវិញទៀត សត្វទាំងឡាយដែលមានចិត្ត ជា

ឧបេក្ខាក្តី មានពៀរនឹងគ្នាក្តី **សព្វេ សត្តា សុខី ហោន្តុ** សព្វសត្វទាំងឡាយ ចូរឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ **បុញ្ញានិ បកតានិ មេ** បុណ្យទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ **សុខញ្ច តិវិធំ ទេន្តុ** សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខទាំង ៣ ប្រការ (គឺសុខក្នុងមនុស្ស ទេវតា និងព្រះនិព្វាន) **ខិប្បំ បាបេថ វោមតំ** អ្នកទាំងឡាយចូរដល់នូវព្រះនិព្វាន ឈ្មោះអមតៈដោយឆាប់រួសរាន់ទាន់ចិត្ត ។

បត្ថនាគាថា

(សូត្រសម្រាប់តាំងសេចក្តីប្រាថ្នា)

ឥមិនា បុញ្ញកម្មេន ដោយបុញ្ញកម្មនេះផង **ឥមិនា ឧទ្ទិសេន ច** ដោយពាក្យឧទ្ទិសនេះផង **ខិប្បាហំ សុលភេ ចេវ តណ្ហុប្បាទានឆេទនំ** ខ្ញុំគប្បីបានដោយងាយនូវការផ្តាច់តណ្ហានិងឧបាទានដោយឆាប់រួស- រាន់ **យេ សន្តានេ ហីនា ធម្មា** ធម៌ទាំងឡាយណាដែលថោកទាប មានក្នុងសន្តាន (នៃខ្ញុំ) **យាវ និព្វានតោ មមំ នស្សន្តុ សព្វទាយេវ** ធម៌ថោកទាបទាំងនោះ ចូរវិនាសទៅ (ចាកសន្តាន) នៃខ្ញុំសព្វកាល ដរាបដល់ព្រះនិព្វាន **យត្ថ ជាតោ ភវាភវេ** ខ្ញុំកើតហើយក្នុងភពតូច និងភពធំណាៗ **ឧជុចិត្តោ សតិប្បញ្ញោ សល្លេខោ វិរិយោម្ហិ វា** សូមឲ្យជាអ្នកមានចិត្តត្រង់ ដោយស្មារតី និងប្រាជ្ញា ទាំងសូមឲ្យមាន ចិត្តផូរផង់ និងសេចក្តីព្យាយាមផង(ក្នុងភពនោះៗ) **មារា លភន្តុ នោកាសំ កាតុញ្ច វិរិយេសុ មេ** មារទាំងឡាយចូរកុំបាននូវឱកាសដើម្បី ធ្វើ(នូវសេចក្តី អន្តរាយ) ក្នុងព្យាយាមទាំងឡាយនៃខ្ញុំ **ពុទ្ធោ ទីបវរោ នាថោ** ព្រះពុទ្ធដូចជាប្រទីប

ដ៏ប្រសើរ ព្រះអង្គជាទីពឹង(របស់ខ្ញុំ) **ធម្មោ នាថោ វរុត្តមោ** ព្រះធម៌ដ៏ឧត្ដម បវរជាទីពឹង (របស់ខ្ញុំ) **នាថោ បច្ចេកពុទ្ធោ ច** ព្រះ-បច្ចេកពុទ្ធក៏ជាទីពឹង (របស់ខ្ញុំ) **សង្ឃោ នាថោត្តរោ មមំ** ព្រះសង្ឃជាទីពឹងដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំ **តេសោត្តមានុភាវេន** ដោយឧត្តមានុភាពនៃព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ និងព្រះសង្ឃទាំងឡាយនោះ **មារោកាសំ លភន្តុ មា** មារចូរកុំបាន នូវឱកាសឡើយ ។

បត្តិទានគាថា

(សូត្រសម្រាប់ចែកចំណែកបុណ្យ)

យំ កិញ្ចិ កុសលកម្មំ កត្តព្វំ កិរិយំ មម អំពើជាកុសលឯណាមួយដែលខ្ញុំគប្បីធ្វើ **កាយេន វាចាមនសា** ដោយទ្វារទាំងបី គឺកាយ វាចា ចិត្ត **តិទសេ សុគតំ កតំ** អំពើជាកុសលទាំងអស់នោះ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយជាកុសលអាចនឹងនាំទៅកើតក្នុងស្ថានត្រៃត្រិង្សសួគ៌បាន **យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ** សត្វទាំងឡាយឯណា គឺមនុស្ស ឬទេវតា ឬព្រហ្មដែល ជាសត្វមានសញ្ញាក្ដី **យេ ច សត្តា អសញ្ញិនោ** សត្វទាំងឡាយ ឯណាជាអសញ្ញីសត្វ គឺសត្វដែលឥតសញ្ញាក្ដី **កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ សព្វេ ភាគី ភវន្តុ តេ** សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឲ្យបាននូវចំណែកផលនៃបុណ្យ ហើយចូរសោយនូវផលនៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ បានឧទ្ទិសផ្សាយឲ្យទៅនេះចុះ **យេ តំ កតំ សុវិទិតំ ទិន្នំ បុញ្ញផលំ មយា** បុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណាបានដឹងច្បាស់ហើយ សត្វទាំងឡាយនោះឲ្យបានសោយនូវផលនៃបុណ្យ

ដែលខ្ញុំបានឧទ្ទិសឲ្យទៅនោះចុះ **យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ** ម្យ៉ាងទៀត បណ្តាអស់សត្វទាំងនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណាមិនបានដឹងនូវបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយនោះ **ទេវា គន្ត្វា និវេទយុំ** សូមទេវតាទាំងឡាយអញ្ជើញទៅឲ្យដំណឹងដល់សត្វទាំងឡាយនោះ ឲ្យបានដឹងផងថា ជនឯណោះគេបានធ្វើបុណ្យ ហើយគេឧទ្ទិសផ្សាយផលបុណ្យនោះមកដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរអនុមោទនា ត្រេកអរនឹងបុណ្យគេនោះចុះ **សព្វេ លោកម្ហិ យេ សត្តា ជីវន្តាហារហេតុកា** សត្វទាំងឡាយឯណាក្នុងលោកទាំងអស់ ដែលអាស្រ័យនូវអាហារហើយរស់នៅ **មនុញ្ញំ ភោជនំ សព្វេ លភន្តុ មម ចេតសាតិ** សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឲ្យបាននូវភោជនជាទីគាប់ចិត្ត ដែលសម្រេចដោយបុញ្ញឫទ្ធិ តាមចិត្តខ្ញុំដែលឧទ្ទិសផ្សាយទៅឲ្យនេះចុះ ។

ធម៌ផ្សាយមេត្តា

សព្វេ បុរត្ថិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសបូព៌ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ បុរត្ថិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសអគ្នេយ៍ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ ទក្ខិណាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសទក្សិណ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្ដីសុខ ។

សព្វេ ទក្ខិណាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសនិរតី សូមកុំឲ្យមាន ពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ បច្ឆិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសខាងលិច សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្ដីសុខ ។

សព្វេ បច្ឆិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសពាយ័ព្យ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្ដីសុខ ។

សព្វេ ឧត្តរាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសខាងជើង សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្ដីសុខ ។

សព្វេ ឧត្តរាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសឦសាន សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្ដីសុខ ។

សព្វេ ហេដ្ឋិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសខាងក្រោម សូមកុំឲ្យ

មានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ ឧបរិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិសខាងលើ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ ។

សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ សូមឲ្យសត្វទាំងឡាយទាំងពួង កុំមានពៀរនឹងគ្នា **សុខិតា ហោន្តុ** សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ **និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ** សូមកុំឲ្យមានទុក្ខ **អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ** សូមកុំឲ្យបៀតបៀន ដល់គ្នានឹងគ្នា **អនីឃា ហោន្តុ** សូមកុំឲ្យមានសេចក្តីព្រួយលំបាក **ទីឃាយុកា ហោន្តុ** សូមឲ្យមានអាយុវែង **អរោគា ហោន្តុ** សូមកុំឲ្យមានរោគ **សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ** សូមឲ្យបានសម្រេចដោយ សម្បត្តិគ្រប់យ៉ាង **សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ** សូមឲ្យរក្សាខ្លួននៅ ជាសុខស្រួលចុះ ។

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា ហោន្តុ សព្វេបិ បាណិនោ ។

មួយទៀត សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលដល់ហើយនូវសេចក្តីទុក្ខ សូមឲ្យជាសត្វបាត់សេចក្តីទុក្ខទៅ ដែលដល់ហើយនូវភ័យ សូមឲ្យជា សត្វបាត់ភ័យទៅ ដែលដល់ហើនូវសេចក្តីសោក សូមឲ្យជាសត្វ បាត់សេចក្តីសោកទៅ ។

ឯតទគ្គបុគ្គលបាលី

(បិដកលេខ ៤០,ទំព័រ ៥៣-៥៤)

❖ ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ:

១-រត្តញ្ញូនំ យទិទំ អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញោ ។

២-មហាបញ្ញានំ យទិទំ សារីបុត្តោ ។

៣-ឥទ្ធិមន្តានំ យទិទំ មហាមោគ្គល្លានោ ។

៤-ធុតវាទានំ យទិទំ មហាកស្សបោ ។

៥-ទិព្វចក្ខុកានំ យទិទំ អនុរុទ្ធោ ។

៦-ឧច្ចាកុលិកានំ យទិទំ ភទ្ទិយោ កាឡិគោធាយបុត្តោ ។

៧-មញ្ជុស្សរានំ យទិទំ លកុណ្ឌកភទ្ទិយោ ។

៨-សីហនាទិកានំ យទិទំ បិណ្ឌោលភារទ្វាជោ ។

៩-ធម្មកថិកានំ យទិទំ បុណ្ណោ មន្តានីបុត្តោ ។

១០-សង្ខិត្តេន ភាសិតស្ស វិត្ថារេន អត្ថំ វិភជន្តានំ យទិទំ មហាកច្ចានោតិ ។

វគ្គោ បឋមោ ។

❖ ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ

១-មនោមយំ កាយំ អភិនិម្មិនន្តានំ យទិទំ ចុល្លបន្ថកោ ។

-ចេតោវិវដ្ដកុសលានំ យទិទំ ចុល្លបន្ថកោ ។

២-បញ្ញាវិវដ្ដកុសលានំ យទិទំ មហាបន្ថកោ

៣-អរណាវិហារីនំ យទិទំ សុភូតិ ។

-ទក្ខិណេយ្យានំ យទិទំ សុភូតិ ។

៤-អារញ្ញកានំ យទិទំ រេវតោខទិរវនិយោ ។

៥-ឈាយីនំ យទិទំ កង្ខារេវតោ ។

៦-អារទ្ធវីរិយានំ យទិទំ សោណោ កោលិវិសោ ។

៧-កល្យាណវាក្ករណានំ យទិទំ សោណោ កុដិកណ្ណោ ។

៨-លាភីនំ យទិទំ សីវលី ។

៩-សទ្ធាធិមុត្តានំ យទិទំ វក្កលីតិ ។

វគ្គោ ទុតិយោ ។

❖ ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ:

១-សិក្ខាកាមានំ យទិទំ រាហុលោ ។

២-សទ្ធាបព្វជិតានំ យទិទំ រដ្ឋបាលោ។

៣-បឋមំ សលាកំ គណ្ហន្តានំ យទិទំ កុណ្ឌធានោ ។

៤-បដិភាណវន្តានំ យទិទំ វង្គីសោ ។

៥-សមន្តប្បសាទិកានំ យទិទំ ឧបសេនោ វង្គន្តបុត្តោ ។

៦-សេនាសនប្បញ្ញាបកានំ យទិទំ ទព្វោ មល្លបុត្តោ ។

៧-ទេវតានំ បិយមនាបានំ យទិទំ បិលិន្ទវច្ឆោ ។

៨-ខិប្បាភិញ្ញានំ យទិទំ ពាហិយោ ទារុចីរិយោ ។

៩-ចិត្តកថិកានំ យទិទំ កុមារកស្សបោ ។

១០-បដិសម្ភិទប្បត្តានំ យទិទំ មហាកោដ្ឋិតោតិ ។

វគ្គោ តតិយោ ។

❖ ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ

១-ពហុស្សុតានំ យទិទំ អានន្ទោ ។

★-សតិមន្តានំ យទិទំ អានន្ទោ

★-គតិមន្តានំ យទិទំ អានន្ទោ

★-ធិតិមន្តានំ យទិទំ អានន្ទោ

★-ឧបដ្ឋាកានំ យទិទំ អានន្ទោ។

២-មហាបរិសានំ យទិទំ ឧរុវេលកស្សបោ ។

៣-កុលប្បសាទកានំ យទិទំ កាឡុទាយិ ។

៤-អប្បាពាធានំ យទិទំ ពក្កុលោ ។

៥-បុព្វេនិវាសំ អនុស្សរន្តានំ យទិទំ សោភិតោ។

៦-វិនយធរានំ យទិទំ ឧបាលិ ។

៧-ភិក្ខុនោវាទកានំ យទិទំ នន្ទកោ ។

៨-ឥន្ទ្រិយេសុ គុត្តទ្វារានំ យទិទំ នន្ទោ ។

៩-ភិក្ខុឱវាទកានំ យទិទំ មហាកប្បិនោ ។

១០-តេជោធាតុកុសលានំ យទិទំ សាគតោ ។

១១-បដិភាណេយ្យកានំ យទិទំ រាធោ ។

១២-លូខចីវរធរានំ យទិទំ មោឃរាជាតិ ។

វគ្គោ ចតុត្ថោ ។

❖ ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវិកានំ ភិក្ខុនីនំ:

១-រត្តញ្ញូនំ យទិទំ មហាបជាបតី គោតមី ។

២-មហាបញ្ញានំ យទិទំ ខេមា ។

៣-ឥទ្ធិមន្តីនំ យទិទំ ឧប្បលវណ្ណា ។

៤-វិនយធរានំ យទិទំ ឧបាលិ ។

៥-ធម្មកថិកានំ យទិទំ ធម្មទិន្នា ។

៦-ឈាយិនីនំ យទិទំ នន្ទា ។

៧-អារទ្ធវិរិយានំ យទិទំ សោណា ។

៨-ទិព្វចក្ខុកានំ យទិទំ សកុលា ។

៩-ខិប្បាភិញ្ញានំ យទិទំ ភទ្ទា កុណ្ឌលកេសា ។

១០-បុព្វេនិវាសំ អនុស្សរន្តីនំ យទិទំ ភទ្ទា កបិលានី ។

១១-មហាភិញ្ញាបត្តានំ យទិទំ ភទ្ទា កច្ចានា ។

១២-លូខចីវរធរានំ យទិទំ កិសាគោតមី ។

១៣-សទ្ធាធិមុត្តានំ យទិទំ សិគាលមាតាតិ ។

វគ្គោ បញ្ចមោ ។

❖ ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ឧបាសកានំ:

១-បឋមំ សរណំ គច្ឆន្តានំ យទិទំ តបុស្សភល្លិកា វាណិជា ។

២-ទាយកានំ យទិទំ សុទត្តោ គហបតិ អនាថបិណ្ឌិកោ ។

៣-ធម្មកថិកានំ យទិទំ ចិត្តោ គហបតិ មច្ឆិកសណ្ឌិកោ ។

៤-ចតូហិ សង្គហវត្ថូហិ បរិសំ សង្គណ្ហន្តានំ យទិទំ ហត្ថកោ អាឡវកោ ។

៥-បណីតទាយិកានំ យទិទំ មហានាមោ សក្កោ ។

៦-មនាបទាយកានំ យទិទំ ឧគ្គោ គហបតិ វេសាលិកោ ។

៧-សង្ឃុបដ្ឋាកានំ យទិទំ ឧគ្គតោ គហបតិ ។

៨-អវេច្ចប្បសន្នានំ យទិទំ សូរោ អម្ពដ្ឋោ ។
៩-បុគ្គលប្បសន្នានំ យទិទំ ជីវកោ កោមារភច្ចោ ។
១០-វិស្សាសកានំ យទិទំ នកុលបិតា គហបតីតិ ។

វគ្គោ ឆដ្ឋោ ។

❖ ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវិកានំ ឧបាសិកានំ:

១-បឋមំ សរណំ គច្ឆន្តីនំ យទិទំ សុជាតា សេនានិធីតា ។
២-ទាយិកានំ យទិទំ វិសាខា មិគារមាតា ។
៣-ពហុស្សុតានំ យទិទំ ខុជ្ជុត្តរា ។
៤-មេត្តាវិហារីនំ យទិទំ សាមាវតី ។
៥-ឈាយិនីនំ យទិទំ ឧត្តរា នន្ទមាតា ។
៦-បណីតទាយិកានំ យទិទំ សុប្បវាសា កោលិយធីតា ។
៧-គិលានុបដ្ឋាកីនំ យទិទំ សុប្បិយា ឧបាសិកា ។
៨-អវេច្ចប្បសន្នានំ យទិទំ កាតិយានី ។
៩-វិស្សាសិកានំ យទិទំ នកុលមាតា គហបតានី ។
១០-អនុស្សវប្បសន្នានំ យទិទំ កាលី ឧបាសិកា កុររឃរិកាតិ ។

វគ្គោ សត្តមោ ។

បទលើកតម្កើងព្រះពុទ្ធសាសនា

សូមមើលទង់ជ័យ ឆព្វណ្ណរង្សី
ដែលមានរស្មីភ្លឺស្រស់ល្អ
ខៀវលឿងក្រហម ព្រមទាំងពណ៌ស
ហង្សបាទនិងពណ៌ដ៏ភ្លឺផ្លេក ។
ប្រទេសតូចធំ បានស្ម័គ្រស្មាគម
ជំនុំគ្នាច្រើនអនេក
ព្រមយករស្មី ព្រះពុទ្ធគួរត្រេក
ប្រសើរពន់ពេកក្រៃកន្លង ។
ធ្វើជាសញ្ញា ទង់ជ័យសាសនា
នៃព្រះសម្ពុទ្ធធំចម្បង
ចូរយើងរាល់គ្នា យកចិត្តចាំចង
នឹកដល់ព្រះអង្គជាអម្ចាស់ ។
ទោះជាតិផ្សេងគ្នា ក៏ត្រូវដឹងថា
សុទ្ធសឹងតែជាពុទ្ធសាសន៍
ត្រូវមានសាមគ្គី ទាំងក្មេងទាំងចាស់
ប្រឹងប្រែងឲ្យណាស់គ្រប់ៗគ្នា ។
សូមសាសនាពុទ្ធ ថ្កុំថ្កើងខ្ពស់ផុត
រុងរឿងវិសុទ្ធថ្លៃថ្លា

ហើយមានជ័យជោគ ផ្សាយពេញលោកា
ដោយជនជ្រះថ្លាច្រើនសែនលាន ។
មានចិត្តស្នេហា គោរពបូជា
ចំពោះព្រះធម៌ដ៏កល្យាណ
ទាំងមនុស្សទេវតា ស្នេហាគ្រប់ប្រាណ
ប្រាថ្នាចង់បានសេចក្តីសុខ ។
យើងខេមរជាតិ នាំគ្នាខ្មីឃ្មាត
កាន់ធម៌នឹងបានផុតទុក្ខ
រួបរួមសាមគ្គី ពីនេះទៅមុខ
ទើបនឹងបានសុខក្សេមក្សាន្តត្រាណ។
ព្រមព្រៀងប្រព្រឹត្ត តាមធម៌សុចរិត
ឆ្ពោះទៅកាន់ឋាននិព្វាន
ជាទីផុតទុក្ខ បានសុខក្សេមក្សាន្ត
ជាតិយើងនឹងបានសោយសុខា ៕

*និពន្ធដោយសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ **ជោតញ្ញាណោ ជួន.ណាត***

បទស្បូត្រដាក់ទង់ព្រះពុទ្ធសាសនា

ជាតិយើងអ្នកកាន់សាសនា ត្រូវដឹងច្បាស់ថាព្រះពុទ្ធជិនស្រី
ទ្រង់មានឆព្វណ្ណរង្សី គឺព្រះរស្មីទាំងប្រាំមួយពណ៌ ។

ផ្សាយចេញពីព្រះកាយទ្រង់ រុងរឿងឫទ្ធិវង្គប្រសើរបវរ
ផ្ទៀលឆ្វាត់កាយឆើតឆាយល្អ ទាំងប្រាំមួយពណ៌ស្រស់ល្អសោភា ។
កំណើតនៃព្រះរស្មី កើតដោយបារមីនៃព្រះភគវា
ធ្វើទានឥតមានរួញរា កាលដែលនៅជាព្រះពោធិសត្វ ។
១.រស្មីពណ៌ខៀវនោះណា កាលឆ្កៀលនេត្រាទ្រង់ដោយចិត្តកាត់
ឱ្យទានដល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ពិត កាលនៅជាក្សត្រនាមស្រីពិរាស្រ្ត ។
២.រស្មីពណ៌លឿងភ្លឺថ្លា កាលដែលទ្រង់អារសាច់ផែធ្វើមាស
បិទពុទ្ធរូបភ្លឺល្អឱភាស ព្រះឥន្ទ្រជាងមាសទ្រង់វៃបណ្ឌិត ។
៣.រស្មីក្រហមនោះណា កាលដែលមាតាពស់ខាំស្លាប់ពិត
បទុមស៊ូប្ដូរជីវិត កាត់បេះដូងបិទធ្វើថ្នាំមាតា។
៤.រស្មីពណ៌សសុទ្ធសាធ កាលដែលព្រះបាទវេស្សន្តរក្សត្រា
ឱ្យទានដំរីសសោភា ដល់ព្រាហ្មណ៍ប្រាថ្នាយកពោធិញាណ។
៥.រស្មីពណ៌ដូចជើងហង្ស កាលមាតាទ្រង់យក្សចាប់យកបាន
វិជ្ជាធរអារសាច់ខ្លួនប្រាណ ឲ្យយក្សសាមាន្យស៊ីប្ដូរជីវិត។
៦.រស្មីពណ៌ផ្លេកពណ្ណរាយ កាលជាទន្សាយឈ្មោះសោមបណ្ឌិត
ឲ្យទានសាច់ឈាមជីវិត ដល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ពិតថាអត់អាហារ ។
រស្មីខៀវលឿងក្រហម សហង្សបាទព្រមភ្លឺផ្លេកអស្ចារ្យ
ត្រូវជាប្រាំមួយប្រការ ក្មេងចាស់កុមារចងចាំទុកអើយ ។

និពន្ធដោយសម្ដេចព្រះសង្ឃរាជ ***ជោតញ្ញាណោ ជួន.ណាត***

ពង្សាវតារខ្មែរ

❖ ខ្មែរអើយចូរចាំជាក់ថា តាមពង្សាវតារ
បញ្ជាក់ប្រាប់ថា ពូជខ្មែរថ្កើង
ទឹកដីខ្មែរធំ ទូលំទូលាយ
សព្វសាយរុងរឿង គេឯងតែងលើកតម្កើង
តម្កល់ជាតិយើង ចាត់ទុកឡើងជាជាតិច្បង ។

❖ អារ្យធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់ឆើតឆាយ បានចេញផ្សព្វផ្សាយ
គ្រប់ទិសទាំងឡាយ ចុងបូព៌ា
សាសនាសិល្បៈ ចម្លាក់វិចិត្រ
គំនិតសិក្សា តន្ត្រីទស្សនវិជ្ជា
អាចយកសិក្សា ជាគោលការណ៍ខ្មែរផ្សាយទៅ ។

❖ ខ្មែរអើយចូរស្ដាប់សាវតា ដែលបានចរចារ
បញ្ជាក់ប្រាប់ថា ពូជខ្មែរថ្កើង
តាំងចិត្តឱ្យធំ ខិតខំប្រឹងវេញ
បញ្ចេញតម្កើង តម្លៃនៃជាតិខ្មែរយើង
ឱ្យបានរុងរឿង ជាថ្មីឡើងតាមសាវតារ។

ព្រះរាជនិពន្ធដោយ សម្ដេចព្រះសង្ឃរាជជួន ណាត

បទនគររាជ

❖ សូមពួកទេព្តា រក្សាមហាក្សត្រយើង
ឱ្យបានរុងរឿង ដោយជ័យមង្គលសិរីសួស្តី
យើងខ្ញុំព្រះអង្គ សូមជ្រកក្រោមម្លប់ព្រះបារមី
នៃព្រះនរបតី វង្សក្សត្រាដែលសាងប្រាសាទថ្ម
គ្រប់គ្រងដែនខ្មែរ បុរាណថ្កើងថ្កាន។

❖ ប្រាសាទសិលា កំបាំងកណ្ដាលព្រៃ
គួរឱ្យស្រមៃ នឹកដល់យសស័ក្តិមហានគរ
ជាតិខ្មែរដូចថ្ម គង់វង្សនៅល្អរឹងប៉ឹងជំហរ
យើងសង្ឃឹមពរ ភ័ព្វព្រេងសំណាងរបស់កម្ពុជា
មហារដ្ឋកើតមាន យូរអង្វែងហើយ។

❖ គ្រប់វត្តអារាម ឮតែសូរស័ព្ទធម៌
សូត្រដោយអំណរ រំឭកគុណពុទ្ធសាសនា
ចូរយើងជាអ្នក ជឿជាក់ស្មោះស្ម័គ្រតាមបែបដូនតា
គង់តែទេព្តា នឹងជួយជ្រោមជ្រែង ផ្គត់ផ្គង់ប្រយោជន៍ឱ្យ
ដល់ប្រទេសខ្មែរ ជាមហានគរ។

*និពន្ធឡើងដោយសម្ដេចសង្ឃរាជ **ជួន ណាត** នៅថ្ងៃទី ២០ កក្កដា ១៩៤១*

មាឃបុណ្ណមី

❖ **មាឃបុណ្ណមី** ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស ធ្វើបុណ្យរំលឹកហេតុពីរប្រការ
ដែលព្រះសម្ពុទ្ធវិសុទ្ធថ្លៃថ្លា មានករុណាសង្គ្រោះសត្វលោក ។
❖ **មាឃបុណ្ណមី** ប្រជុំសាវ័ក សន្និបាតជាក់ នៃព្រះមានជោគ
ប្រកបដោយអង្គសង្ឃច្រើនគគោក ឆ្លងផុតចាកលោកមិនមានអាល័យ ។
❖ **មាឃបុណ្ណមី** ថ្ងៃព្រះសាស្ដា ទ្រង់ត្រាស់វាចាមិនមានទុក្ខភ័យ
ដាក់នូវអាយុសង្ខារនោះនៃ កញ្ច្រែកផែនដី មួយម៉ឺនចក្រវាឡ ។
❖ **មាឃបុណ្ណមី** មានហេតុប្លែកៗ អស្ចារ្យចម្លែកមានក្នុងសាសនា
ជាប់ដោយព្រះគុណនៃព្រះសម្មា-សម្ពុទ្ធនោះណាករុណាក្រៃលែង ។
❖ **មាឃបុណ្ណមី** មានចិត្តសទ្ធា ជ្រះថ្លាគ្រប់គ្នាគោរពកោតក្រែង
បូជាព្រះអង្គ និងសង្ឃគម្ដែង មានចិត្តស្ងប់ស្ងែងបូជាដល់គុណ ។
❖ **មាឃបុណ្ណមី** ក្រុមពួកសង្ឃជី បរិស័ទមូលមីរប្រសើរពេកពន់
ប្រព្រឹត្តបូជាឱនកាយបន្ទន់ ទឹកចិត្តទន់ភ្លន់ ដ៏ល្អប្រពៃ ។
❖ **មាឃបុណ្ណមី** ចម្រើនកុសល លះកាត់កង្វល់ ខំប្រឹងលកលៃ
ធ្វើពេលវេលាឱ្យមានតម្លៃ ពីព្រឹកដល់ថ្ងៃ ដោយមិនប្រមាទ ។
❖ **មាឃបុណ្ណមី** មានន័យខ្លាំងណាស់ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះឱវាទ
ប្រាប់បេះដូងធម៌ក្នុងសន្និបាត បរិសុទ្ធស្អាតវិសេសវិសិដ្ឋ ។
❖ **អាសាឍ វិសាខ មាឃបុណ្ណមី** សាវ័កប្រុសស្រី ប្រឹងទូន្មានចិត្ត
ឱ្យបានថ្លាស្អាត ផុតចាកទុច្ចរិត មិនមានវិបរិត នឹងបានសុខស្ងប់ ៕

ដោយភិក្ខុ សុវណ្ណជោតោ ត.ស.រ.

វិសាខបុណ្ណមី

▪**វិសាខបុណ្ណមី** គួរឱ្យជ្រះថ្លា ថ្ងៃព្រះសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ
ប្រសូតចាកគភ៌ ស្អាតបរិសុទ្ធ វិសេសបំផុតនៅក្នុងលោកា។
▪**វិសាខបុណ្ណមី** ថ្ងៃទ្រង់ត្រាស់ដឹង ដែលទ្រង់រំពឹងបច្ចយាការ
បច្ចុសសម័យព្រះទ័យស្រស់ថ្លា ត្រាស់ជាសម្មាសម្ពុទ្ធក្នុងលោក។
▪**វិសាខបុណ្ណមី** ថ្ងៃទ្រង់និព្វាន សត្វសែនកោដិលានមកច្រើនគគោក
ក្រាស់ក្រៃលត្រៀបត្រាភក្ត្រទទឹកជោក នាំគ្នាសោយសោកស្តាយព្រះសាស្តា។
▪**វិសាខបុណ្ណមី** ថ្ងៃព្រះទ្រង់ត្រាស់ បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ បច្ឆិមវាចា
ថាកុំប្រមាទ រៀលរាល់រូបា ចម្រើនបញ្ញា តាមព្រះមុនី ។
▪**វិសាខបុណ្ណមី** មានន័យខ្លាំងណាស់ បរិស័ទក្មេងចាស់គួរខំសម្តី
ស្រូតរូតស្រុះស្រួលស្តាប់ព្រះធម្មី ក្រុមពួកសង្ឃជីបានពោលសម្តែង
▪**វិសាខបុណ្ណមី** កម្ចាត់ងងឹត ដែលមានក្នុងចិត្តឱ្យភ្លឺចិញ្ចែង
លោភៈទោសៈមោហៈស្តែងៗ ពន្លឺសូរសែងប្រទីបបញ្ញា ។
▪**វិសាខបុណ្ណមី** ឋិតក្នុងសីលទាន ឱ្យបានជាយានឆ្លងកាត់សង្សារ
កាត់អបាយភូមិ ទុក្ខច្រើនក្រៃណា ចម្រើនមេត្តាដល់សត្វទាំងឡាយ។
▪**វិសាខបុណ្ណមី** អប់រំវិជ្ជា យល់ដឹងគ្រប់គ្នា មានចិត្តនឿយណាយ
ប្រាជ្ញាយល់ត្រូវ ងងឹតខ្ចាត់ខ្ចាយ ផុតអន្តរាយកាយចិត្តស្រស់ថ្លា។
▪ព្រះអង្គប្រសូត និងបានត្រាស់ដឹង និព្វានថ្ងៃហ្នឹងគួរពិចារណា
សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀងទ្បើយណា គ្រប់រូបអាត្មាកើតចាស់ឈឺស្លាប់ ។
▪ចូរកុំប្រមាទនៅក្នុងទានសីល ដើម្បីផ្តាច់ផ្តិលរូតរះប្រញាប់
សម្មាទិដ្ឋិ ដែលទ្រង់បានប្រាប់ ឆ្ការគាស់កាយកាប់កិលេសតណ្ហា៕

វិសាខបុណ្ណមី

វិសាខបុណ្ណមីគឺថ្ងៃវិសេស យើងបានចាំចេះថ្ងៃព្រះភគវា
ប្រាំពីរប្រការជ្រះថ្លាវន្ទា វិសាខបូជាឫក្សពារសែនល្អ ។
⭑**ទីមួយ** គឺថ្ងៃសុមេធបណ្ឌិត ពោធិសត្វពិតមានឫទ្ធិបវរ
ចាប់ផ្ដើមទទួលព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍ លោកធាតុញាប់ញ័រសាទរពេកក្រៃ។
⭑**ទីពីរ** គឺថ្ងៃក្សត្រថ្លៃប្រសូត អស្ចារ្យរហូតសម្ពោធព្រឹក្សព្រៃ
កំណើតចុងក្រោយជាប់ដោយអត្ថន័យ ផុតចាកភពត្រៃលែងភ័យលែងព្រួយ។
⭑**ទីបី** គឺថ្ងៃព្រះស្រីមហាពោធិ៍ ដុះចេញលេចធ្លោពោធិ៍ពិតមានត្រួយ
ថ្ងៃព្រះប្រសូតស្រួតដុះជាមួយ ជំនួយឱ្យចិត្តបរិស័ទជ្រះថ្លា ។
⭑**ទីបួន** គឺថ្ងៃចមត្រៃត្រាស់ដឹង ថ្ងៃមានទីពឹងពំនឹងលោកា
ជាថ្ងៃព្រះពុទ្ធបរិសុទ្ធអស្ចារ្យ ពួកជនជ្រះថ្លាចិន្ដាល្អស្អាត ។
⭑**ទីប្រាំ** គឺថ្ងៃអង្គថ្លៃនិព្វាន ថ្ងៃព្រះទ្រង់ញាណមានពុទ្ធោវាទ
មច្ឆិមវាចាថាកុំប្រមាទ ឱវាទពិសិដ្ឋឋិតនៅជាគ្រូ ។
⭑**ប្រាំមួយ** គឺថ្ងៃប្រល័យព្រះធាតុ ចេតិយលោកនាថនៅទៀតមិនយូរ
ព្រះធាតុទាំងអស់ហោះមកគល់ពោធិ៍ តេជោរំលាយរំលត់ពុទ្ធសាសន៍។
⭑**ប្រាំពីរ** គឺថ្ងៃជោគជ័យពុទ្ធា គ្រប់ព្រះភគវាឈ្នះមារបានត្រាស់
នាំមកនូវសុខវិសេសខ្លាំងណាស់ គ្រប់ព្រះអង្គត្រាស់ព្រះធម៌ទេសនា។
វិសាខបុណ្ណមីថ្ងៃប្រពៃពិត យើងខ្ញុំមានចិត្តនឹងធឹងជ្រះថ្លា
វន្ទាសំពះអង្គព្រះសាស្ដា សូត្រធម៌ថ្វាយផ្កាបូជាប្រទីប ។

ដោយលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស

អាសាឡ្ហបូជា

អាសាឡ្ហបូជា យើងខ្ញុំគ្រប់គ្នា ជ្រះថ្លាកន្លង
ថ្ងៃពេញបូណ៌មី យាយតាប្អូនបង នាំគ្នាត្រសង
មកកាន់អារាម ។

ថ្ងៃនេះអស្ចារ្យ ហេតុប្រាំប្រការ ថ្ងៃចេញចាកកាម
បរិស័ទទាំងអស់ គ្រប់វត្តអារាម នាំគ្នាព្យាយាម
គោរពបូជា ។

ទីមួយជាថ្ងៃ ពោធិសត្វថ្លៃ ចាប់ផ្ទៃមាតា
បដិសន្ធិ ក្នុងថ្ងៃនេះណា ដែលផ្ទៃពសុធា
កក្រើកញាប់ញ័រ ។

ទីពីរជាថ្ងៃ ព្រះចមម្កុដថ្លៃ និស្សំយបវរ
ចេញសាងព្រះផ្នួស ឲ្យបានដឹងធម៌ ឆ្លងកាត់នគរ
អស់ចំនួនបី ។

ទីបីនោះណា ថ្ងៃមហាអស្ចារ្យ អង្គមានសិរី
ត្រាស់បានពីរខែ ទ្រង់យាងឃ្មាតខ្មី យាងទៅកាន់ព្រៃ
ឥសិមិគទា ។

សម្តែងធម្មចក្ក ធម៌ល្អឥតអាក់ បឋមទេសនា
ប្រោសបញ្ចវគ្គិយ នឹងពួកទេវតា មានទាំងព្រហ្មា
យ៉ាងច្រើនអនេក ។

ទីបួនជាថ្ងៃ សង្ឃលើផែនដី បានកើតជាឯក

កំណើតព្រះសង្ឃ	នឹកឃើញគួរត្រេក	អរយ៉ាងពន់ពេក
	នៅក្នុងសន្ដាន ។	
ទីប្រាំជាថ្ងៃ	អង្គព្រះជិនស្រី	ព្រះទ័យក្លាហាន
សម្ដែងឫទ្ធី	គ្មានអ្នកតាំងបាន	ឫទ្ធិដ៏ថ្កើងថ្កាន
	យមកប្បាដិហារ្យ ។	
ផ្ចាញ់ពួកនិគ្រន្ថ	ទដ្ឋិទម្រន់	អួតអាងអស្ចារ្យ
ជាអ្នកយល់ខុស	មិនមានបញ្ញា	ដោយអាងខ្លួនថា
	ប្រសើរពេកក្រៃ ។	
បន្ទាប់ពីនោះ	ព្រះភក្ត្រត្រង់ឆ្ពោះ	គិតក្នុងហឫទ័យ
ប្រោសពុទ្ធមាតា	នៅស្ថានប្រពៃ	តាវត្តិង្សនោះនៃ
	ដោយអភិធម្ម ។	
យើងខ្ញុំគ្រប់គ្នា	គោរពវន្ទា	ដោយចិត្តមនោរម្យ
កាយវាចាចិត្ត	គិតគន់ឧត្ដម	ចំពោះបរម
	ជាសាស្ដាចារ្យ ។	
ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌	ព្រះសង្ឃបវរ	ខ្ញុំសូមបូជា
នូវទៀននិងធូប	ទាំងគ្រឿងសក្ការ	មានភ្ញីមានផ្កា
	ព្រមទាំងទឹកអប់ ។	
បូជាកាយចិត្ត	ប្រព្រឹត្តសុចរិត	ឲ្យបានគ្រប់សព្វ
បានជាប្រយោជន៍	ដល់ជនគួរគាប់	ទេវតាគន្ធព្វ
	គ្រប់ភពគ្រប់ស្ថាន ។	
ដោយបុណ្យកុសល	ដែលបានតម្កល់	នៅក្នុងសន្ដាន

សូមមនុស្សគ្រប់គ្នា បានសុខក្សេមក្សាន្ត សាងល្អគ្រប់ប្រាណ
កុំបីធ្វើបាប ។
បុណ្យនាំឲ្យរស់ បុណ្យនាំឲ្យខ្ពស់ បុណ្យនាំឲ្យជ្រាប
បុណ្យនាំឲ្យល្អ ឲ្យដឹងខ្ពស់ទាប បុណ្យឲ្យសុភាព
បុណ្យឲ្យសុខស្ងប់ ៕

គោតមប្រវត្តិថ្មី

- ខ្ញុំសូមថ្វាយវន្ទា ព្រះសាស្ដាដ៏មានបុណ្យ
  និងសូមគោរពគុណ គ្រាព្រះអង្គចុះចាកឋាន ។
- មកចាប់ផ្ទៃមាតា ស្រីស្រឹង្គារស្រស់កល្យាណ
  កាលនោះមហាជនបាន សុខក្សេមក្សាន្តព្រោះបារមី ។
- ក្នុងថ្ងៃព្រហស្បតិ៍អា- សាឍមាសាពេញបូណ៌មី
  រកាជាឆ្នាំថ្មី សុខសិរីដល់ជនា ។
- កាលបាន១០ខែហើយ ព្រះគុណអើយកើតអស្ចារ្យ
  នៅនាដងព្រឹក្សា ឈ្មោះហៅថាព្រៃសាលវ័ន ។
- កក្រើកផែនពសុធា មានទេវតារាប់រយពាន់
  ស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ នៃឧទ្យានលុម្ពិនី ។

❖ ឆ្នាំចពិសាខនា ថ្ងៃសុក្រជាពេញបូណ៌មី
ថ្ងៃនោះព្រះជិនស្រី ទ្រង់ប្រសូតឥតមានព្រួយ ។
❖ កាលសិទ្ធត្ថក្សត្រា មានវស្សាដប់ប្រាំមួយ
បិតាបានលើកស្នួយ អភិសេកនឹងស្រីង្គារ ។
❖ នារីស្រស់កល្យាណ អ្នកផងបានស្គាល់គ្រប់គ្នា
ថាឈ្មោះនាងពិម្ពា ស្រស់សោភាលើសលែងក្រៃ ។
❖ កាលនោះក្នុងឆ្នាំឆ្លូវ ត្រូវថ្ងៃសៅរ៍មានសិរី
អាសាឍពេញបូណ៌មី ក្សត្រាថ្លៃបានសុខា ។
❖ ស្ដេចមានព្រះរាជបុត្រ បរិសុទ្ធភ័ក្ត្រស្រស់ថ្លៃ
គួរឲ្យព្រះរាជា ស្ដេចជំពាក់ចិត្តពេកក្រៃ ។
❖ តែទ្រង់បានកាត់ផ្ដាច់ ទ្រង់សម្រេចព្រះហឫទ័យ
ថាត្រូវកាត់អាល័យ ពីបុត្រថ្លៃមួយគ្រាណា ។
❖ បើបិតាបានត្រាស់ រិលរហ័សរកបុត្រា
មកប្រោសស្ងួនពុំងា ចាកសង្សារណាបុត្រថ្លៃ ។
❖ កាលនោះថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ក្នុងឆ្នាំថោះមានសិរី
អាសាឍពេញបូណ៌មី ក្សត្រាថ្លៃចេញបព្វជ្ជា ។
❖ កាលបានបព្វជ្ជាហើយ មិនព្រងើយខំឧស្សាហ៍
ធ្វើទុក្ករកិរិយា គ្មាននណាធ្វើដូចអី ។

❖ បានត្រាស់ឆ្នាំរកា ពិសាខាពុធបុណ្ណមី
ជាថ្ងៃព្រះជិនស្រី មានសិរីឈ្នះក្រុងមារ ។
❖ ត្រាស់ដឹងបានពីរខែ ទ្រង់គ្នាន់គ្នេរប្រោសទេសនា
ប្រោសបញ្ចវគ្គិយា នាកណ្ដាលដងព្រឹក្សព្រៃ ។
❖ គឺក្នុងឆ្នាំរកា អាសាឍមាសាបុណ្ណមី
ថ្ងៃសៅរ៍ព្រះជិនស្រី ផ្ដើមពោលស្ដីធម៌ទេសនា ។
❖ ក៏ជាថ្ងៃកំណើត សង្ឃបានកើតក្នុងលោកា
សាវ័កព្រះសាស្ដា មានរហូតដល់សព្វថ្ងៃ ។
❖ នាថ្ងៃមួយនោះណា គួរសោកាណាស់ម្ចាស់ថ្លៃ
គឺថ្ងៃព្រះជិនស្រី កាត់ព្រះទ័យដាក់សង្ខារ ។
❖ គឺក្នុងថ្ងៃអាទិត្យ ឆ្នាំម្សាញ់ពិតមាឃមាសា
នៅចំពោះមុខមារ នាបាវាលចេតិយ ។
❖ បីខែកន្លងទៅ មិនឈប់នៅយឺនយូរអី
ដល់ថ្ងៃព្រះជិនស្រី ទ្រង់និព្វានចាកលោកា ។
❖ គឺក្នុងឆ្នាំនោះឯង មានការផ្សេងតែមាសា
គឺខែពិសាខនា ថ្ងៃអង្គារពេញបូណ៌មី ។
❖ ដោយអំណាចអានុភាព ដែលខ្ញុំក្រាបថ្វាយវន្ទីយ៍
នឹកគុណព្រះមុនី សូត្រប្រវត្តិព្រះសាស្ដា ។
❖ សូមឲ្យសម្រេចបុណ្យ ដែលជាគុណល្អថ្លៃថ្លា
អន្ទោលក្នុងសង្សារ សូមប្រាថ្នាជួបបណ្ឌិត ។

❖ សូមជួបព្រះសិរអារ្យ ជាសាស្តាដ៏ពិសិដ្ឋ
សូមចាក់ផ្ទុះធម៌ពិត សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ៕

*និពន្ធដោយ ព្រះភិក្ខុ **វជិរប្បញ្ញោ សាន សុជា***

គោតមប្រវត្តិ (បុរាណ)

សូមថ្លែងកាលអង្គព្រះលោកនាថ នាមព្រះសិទ្ធត្ថពង្សពុទ្ធា
ជាម្ចាស់នៃយើងទាំងអស់គ្នា កាលគ្រងយរាកបិលភស្តុ ។
សោយសុខសម្បត្តិនិងមហេសី ពិម្ពាក្សត្រីរូបល្អស្រស់
ប្រសើរលើសស្រីស្នំទាំងអស់ ប្រកបដោយយសថ្កើងប្រពៃ ។
តាំងពីប្រសូត្ររហូតសោយរាជ្យ ទ្រង់មានអំណាចឫទ្ធិជោគជ័យ
ឥតហេតុអ្វីមួយនាំឲ្យភ័យ កក្រើកព្រះទ័យនៃក្សត្រា ។
លុះដល់ព្រះជន្ម២៩ ទ្រង់ចេញទតសួនព្រៃព្រឹក្សា
ទ្រង់ទតនិម្មិតដែលទេវតា តំណែងកាយាជាមនុស្សចាស់។
មនុស្សឈឺមនុស្សស្លាប់និងបព្វជិត ទតហើយទ្រង់គិតសង្វេគណាស់
ទ្រង់សួរសារថីឆាប់រហ័ស បញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់គ្រប់នាទី ។
សារថីក្រាបទូលព្រះចមភព តាមពិតសព្វគ្រប់តាំងអំពី
រូបមនុស្សជរាមនុស្សព្យាធិ ដរាបដល់ទីភេទព្រះសង្ឃ ។
កាលពោធិវង្សទ្រង់សណ្តាប់ សារថីសាសព្វតាមពិតត្រង់
ទ្រង់ភ្ញាកព្រះទ័យឆ្ពោះតម្រង់ ដល់កាយព្រះអង្គនិងពួកសត្វ។
ហើយទ្រង់បន្លឺព្រះឱង្ការ ថាឱ! សង្ខារតែងវិបត្តិ

ជរាព្យាធិចង្រៃក្ដាត់ ធ្វើឲ្យសព្វសត្វលំបាកកាយ។
រីឯមរណៈក៏កាចពិត ធ្វើឲ្យជីវិតសត្វអន្តរាយ
អ្នកផងគេស្មានថាសប្បាយ រាល់រូបរាងកាយក្នុងលោកនេះ។
ឱសឱ! រូបប្រាណមិនបានសុខ ទុក្ខអ្វីក៏ទុក្ខច្រើនដល់ម្ល៉េះ
នៃសារថីអើយបើដូច្នេះ គួរតែគេចវេះកុំអាល័យ ។
ឃើញតែអ្នកបួសទើបសុខណាស់ ត្រាស់ដឹងធម៌ច្បាស់ពិតពេកក្រៃ
សម្លាប់តណ្ហាឲ្យក្សិណក្ស័យ ដល់សឹកមាល័យព្រះនិព្វានហោង ៕

❈❈❈❈

ខ្ញុំនឹកព្រះណាស់

ខ្ញុំឈរកណ្ដាលទីក្រុងចាស់ ខ្ញុំនឹកព្រះណាស់ពេលព្រលប់
បញ្ចគិរីនៅឃើញគ្រប់ ចិត្តខ្ញុំប្រារព្ធព្រះសាស្ដា ។
ផល្គុនខ្មើតចាស់ចន្ទភ្លឺហើយ ខ្ញុំពុំឃើញឡើយព្រះបិតា
បាត់ស្ងាត់សូន្យអស់អរហន្តា សល់តែសិលានិងព្រៃភ្នំ ។
ហាក់ដូចថ្មីៗ ឥឡូវសោះ ស្រាប់តែបាត់អស់ចាកចោលខ្ញុំ
ខ្ញុំបានត្រឹមតែថ្វាយបង្គំ ដួងចិត្តស្រែយំនឹកសាស្ដា ។
នឹកអើយសែននឹកអង្គព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំសូមលំអុតឱនសិរសា
សម្ដែងរៀបរាប់ចារអក្ខរា មគធៈសាស្ដាធ្លាប់អាស្រ័យ ។
ថ្វីដ្បិតរូបកាយស្ដេចយាងបាត់ ធម្មកាយមិនខ្វាត់បិតសព្វថ្ងៃ
អារាធនាអង្គព្រះពុទ្ធថ្លៃ គង់ក្នុងហឫទ័យនៃយើងខ្ញុំ ។

*ដោយលោកគ្រូ **អគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស***

ព្រះអង្គទ្រង់ប្រសូត

កាលព្រះសិទ្ធត្ថអម្ចាស់ថ្លៃ ស្ដេចចុះចាប់ផ្ទៃនៃព្រះមហា
មាយាទេវីពុទ្ធមាតា នៅឆ្នាំរកាពេញបូណ៌មី ។
នាខែអាសាឍថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ជារាជឱរសនៃព្រះស្រី
សុទ្ធោទនៈរាជម្ចាស់ផែនដី កបិលពស្ដុបុរីរាជសីមា ។
ស្ដេចទ្រង់ប្រសូតចេញចាកផ្ទៃ មាតានៅថ្ងៃសុក្រថ្លៃថ្លា
នាពេញបូណ៌មីវិសាខា ឆ្នាំច នោះណាមានសួស្ដី ។
នៅពេលដែលព្រះវរមាតា យាត្រាចេញពីរាជបុរី
កបិលពស្ដុទៅដើម្បី បង្គំព្រះបិតាមាតា ។
នៅឯទេវទហៈរាជធានី ដល់លុម្ពិនីវ័នថ្លៃថ្លា
ទ្រង់ជ្រកក្រោមម្លប់សាលព្រឹក្សា ទិវាត្រង់ជាក់ទ្រង់ឈឺផ្ទៃ ។
ទ្រង់ឈរតោងមែកព្រឹក្សាសាល អយ្យបុត្តត្រកាលឆោមប្រពៃ
ប្រសូតចាកគភ៌រួសរាន់រ៉ៃ វិស័យអ្នកទេសន៍ចាកធម្មា ។
ប្រសូតភ្លាមឈរដើរឈាងឈាន ប្រាំពីរជំហានព្រះបាទា
ទ្រង់បានបន្លឺព្រះវាចា ថាយើងនេះណាជាចម្បង ។
លើលោកទាំងបីឥតនរណា ផ្ទឹមស្មើអាត្មាយើងជាម្ដង
ជាតិនេះជាជាតិបំផុតហោង យើងនឹងចម្លងសត្វទាំងឡាយ។
ឱ្យឆ្លងដល់ទីដ៏ក្សេមក្សាន្ត ដោយធម្មយានអត្ថបរិយាយ
ឱ្យឆ្លងដល់ត្រើយនិព្វាននាយ សូន្យឆ្ងាយចាកទុក្ខសុខមហិមា។
ទីទ្រង់ត្រាស់ដឹងនោះព្រះបាទ អសោកនាថស្ដេចឥណ្ឌា

ទ្រង់សាងគោលថ្មល្អសោភា មួយជាអនុស្សាវរីយ៍ ។
ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំស្មោះ ចំពោះអង្គព្រះមហាមុនី
ស្ដេចទ្រង់ប្រសូតនៅត្រង់ទី សួនលុម្ពិនីដោយសទ្ធា ។
សូមឱ្យសិរីជយមង្គល ចូលដល់ខ្ញុំនិងអ្នករាល់គ្នា
ដែលបានសូធ្យស្ដាប់សព្វពណ៌នា ពុទ្ធប្បវត្តិនេះកុំបីខានឡើយ ៕

ចាកជំនួយសតិធាតុទី ១៨

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹង

កាលព្រះសិទ្ធត្ថដ៏មានបុណ្យ ព្រះជន្មដប់ប្រាំមួយវស្សា
ទ្រង់សោយរាជ្យជួសព្រះបិតា គ្រប់គ្រងរដ្ឋាកបិលពស្ដុ ។
ជាមួយព្រះនាងយសោធរា ពិម្ពាក្សត្រីស្រីល្អស្រស់
ប្រសើរលើសស្រីស្នំទាំងអស់ ប្រកបដោយសច្ចើងណាស់ណា ។
លុះដល់ព្រះជន្មបានគ្រប់ធួន ម្ភៃប្រាំបួនព្រះវស្សា
ទ្រង់បានឱរសមួយថ្លៃថ្លា នាមថារាហុលល្អប្រិមប្រិយ ។
ក្នុងថ្ងៃរាហុលកើតនោះមិញ ទ្រង់ចេញបព្វជ្ជាដោយឃ្មាតខ្មី
បច្ឆិមបដិបត្តិតឹងពេកក្រៃ ដើម្បីឱ្យឆាប់បានត្រាស់ដឹង ។
ក្រោយពេលទ្រង់លះព្រះកិរិយា ទុក្ករៈនោះណាទ្រង់រំពឹង
មជ្ឈិមបដិបត្តិបានត្រាស់ដឹង ធម៌ថ្លៃឥតថ្លឹងដ៏ក្សេមក្សាន្ត ។
នៅនាថ្ងៃពុធពេញបូណ៌មី ពិសាខរង្សីរកាបាន

ជាសព្វញ្ញុពុទ្ធថ្កើងថ្កាន ព្រះញាណប្រាជ្ញប្រោសផ្លុះលោកា
នៅក្រោមដើមពោធិ៍មានមង្គល នៅត្រង់មណ្ឌលឈ្មោះគយា
ក្បែរឆ្នេរនទីនេរញ្ជរា បានជាគ្រូគ្រប់សព្វភពបី ។
ទីទ្រង់ត្រាស់ដឹងនោះព្រះបាទ អសោកនាថស្តេចផែនដី
ទ្រង់សាងព្រះស្តូបល្អប្រិមប្រិយ សម្គាល់ទីដីទ្រង់ត្រាស់ដឹង ។
ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំវន្ទា ឆ្ពោះព្រះភគវាជាទីពឹង
ព្រះអង្គឈ្នះមារហើយត្រាស់ដឹង សម្លឹងត្រើយនាយនិព្វានពិត។
សូមបុណ្យដែលយើងរួបរួមគ្នា ព្យាយាមពុះពារទាំងឆ្ងាយជិត
ទោះក្តៅ រងា យប់ងងឹត ប្រឹងអស់កាយចិត្តដ្បិតជ្រះថ្លា។
សូមបុណ្យទាំងនេះជួយនាំមុខ ឱ្យឆ្លងផុតទុក្ខដូចប្រាថ្នា
សូមឱ្យបានកើតជាតិណាៗ ជួបទាន់សាសនាព្រះទ្រង់ញាណ។
សូមកុំឱ្យជួបភយន្តរាយ រោគាទាំងឡាយកុំឱ្យមាន
សូមកុំឱ្យជួបការអត់ឃ្លាន រហូតនិព្វានកុំខានឡើយ ៕

ចាកជំនួយសតិភាគទី ១៨

ព្រះពុទ្ធដាក់អាយុសង្ខារ-បរិនិព្វាន

អង្គព្រះទ្រង់ញាណមានតេជះ សម្ដែងប្រាប់ព្រះអានន្ទថា
រទេះដែលចាស់បរទៅណា ទៅបានដោយសារអបឫស្សី។
តថាគតចាស់គ្រាំគ្រាហើយ ម្នាលអានន្ទអើយមានមាំអី
ដូចរទេះចាស់អបឫស្សី វស្សាឆ្នាំថ្មីប៉ែតសិបហើយ ។
ក្រោយព្រះអានន្ទទ្រង់ចេញផុត ពីព្រះសម្ពុទ្ធមិនយូរឡើយ
ក្រោយភត្តាហារថ្ងៃត្រង់ហើយ មារមិនកន្តើយគាល់សាស្ដា ។
ឆ្នាំម្សាញ់ខែមាឃថ្ងៃអាទិត្យ ពេញបូណ៌មីពិតថ្ងៃនោះណា
ព្រះអង្គទ្រង់ដាក់អាយុសង្ខារ ចំពោះមុខមារគ្រានោះឯង ។
នៅនាបាវាលចេតិយ ក្បែរវេសាលីក្រៅកំផែង
កក្រើកធរណីគ្រប់កន្លែង ផ្គរលាន់ខ្ទាត់ខ្ទែងខ្វរអាកាស។
ក្រោយមកភិក្ខុជួបជុំគ្នា អង្គព្រះភគវាទ្រង់បានត្រាស់
សម្ដែងគាថាអស្ចារ្យណាស់ រំលឹកយ៉ាងច្បាស់ត្រាស់ឱវាទ។
*ទ្រង់បានត្រាស់ថាសង្ខារទាំងឡាយ តែងតែអន្តរាយវិនាសខូចខាត
ចូរអ្នកទាំងឡាយកុំបីប្រមាទ ប្រឹងប្រែងសង្វាតឲ្យសម្រេចការ។
ភាជន៍ដែលស្មូនឆ្នាំងដំដុតដោយដី តូចក្ដីធំក្ដីឆៅឆ្អិនយ៉ាងណា
ចុងក្រោយរមែងតែងមានកិរិយា បែកធ្លាយធម្មតានេះជាការពិត ។
យ៉ាងណាជីវិតសព្វសត្វនិករ ក្មេងចាស់មានក្រពាលឬបណ្ឌិត
ចុងក្រោយរមែងតែងតែស្លាប់ពិត បាត់បង់ជីវិតក៏យ៉ាងនោះដែរ ។
ជីវិតតថាគតមានប្រមាណតិច គោរពពាក្យពេចន៍ឥតគេចកែប្រែ
ពីថ្ងៃនេះទៅនៅត្រឹមបីខែ តថាគតត្រូវតែបរិនិពាន្វ ។

បីខែកន្លងយ៉ាងរហ័ស សែនសោកស្ដាយណាស់ព្រះទ្រង់ញាណ
វេលាជិតភ្លឺទ្រង់ចូលឈាន ហើយចូលនិព្វានកណ្ដាលព្រៃ។
ក្នុងខែពិសាខថ្ងៃអង្គារ ឆ្នាំម្សាញ់វេលាចុងរាត្រី
ថ្ងៃដប់ប្រាំកើតពេញបូណ៌មី បរិស័ទប្រុសស្រីជុំត្រៀបត្រា ។
ទីទ្រង់និព្វាននោះតាំងនៅ ក្បែរផ្លូវទៅក្រុងកុសិនារា
រាំងភ្នំមួយគូសាលព្រឹក្សា មានផ្ទាំងសិលានៅចន្លោះ ។
កុំថាឡើយមនុស្សសោយសោកា សូម្បីទេវតាស្ថានទាំងអស់
យំសោកបោកប្រាណស្ដាយស្រណោះ លាន់កក្រើកអស់ភពផែនដី ។
ទីទ្រង់និព្វាននោះឥឡូវ មានស្តូបតាំងនៅល្អប្រិមប្រិយ
សម្គាល់ទីដែលព្រះជិនស្រី និព្វានលើដីកុសិនារា ។
ក្នុងស្តូបមានព្រះបដិមាថ្ម កសាងយ៉ាងល្អគួរជ្រះថ្លា
តំណាងព្រះសពព្រះសាស្ដា ស្ងួកស្ងឹងកាយាសែនអាសូរ ។
អ្នកទៅដល់ពិតចិត្តជិតជាប់ ឃើញដូចព្រះសពនៅជ្រងោ
មានស្បង់ចីវរថ្វាយផ្លាស់ប្ដូរ ទឹកនេត្រាហូរនឹកព្រះអង្គ ។
នឹកហាក់ដូចជានៅថ្មីៗ នឹកព្រះជិនស្រីប្រោសស្រោចស្រង់
នឹកដល់ព្រះធម៌ល្អផូរផង់ នឹកទាំងព្រះសង្ឃអង្គសាវ័ក ។
ចាប់តាំងអំពីថ្ងៃនេះទៅ សូមដើរតាមផ្លូវព្រះអរិយៈ
ក្រោមម្លប់ព្រះធម៌ដ៏ត្រជាក់ ផុតពីអន្ទាក់នៃពួកមារ ។
សូមឲ្យលោកអ្នកបានសូធ្យស្ដាប់ ប្រវត្តិសារសព្វព្រះភគវា
បានសុខចម្រើនគ្រប់ៗគ្នា កុំបីឃ្លាតឃ្លាគ្រោះណាឡើយ ៕

ដោយឧបាសក គុយ សុធន

បារមី ៣០

១ ឥតិបិ ទានបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ទានឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ទានបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយទានបារមី ទានឧបបារមី ទានបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

២ ឥតិបិ សីលបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សីលឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សីលបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសីលបារមី សីលឧបបារមី សីលបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

៣ ឥតិបិ នេក្ខម្មបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ នេក្ខម្មឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ នេក្ខម្មបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយនេក្ខម្មបារមី នេក្ខម្មឧបបារមី នេក្ខម្មបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

៤ ឥតិបិ បញ្ញាបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ បញ្ញាឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ បញ្ញាបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយបញ្ញាបារមី បញ្ញាឧបបារមី បញ្ញាបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

៥ ឥតិបិ វីរិយបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ វីរិយឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ វីរិយបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវីរិយបារមី វីរិយឧបបារមី វីរិយបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

៦ ឥតិបិ ខន្តិបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ខន្តិឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ខន្តិបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយខន្តិបារមី ខន្តិឧបបារមី ខន្តិបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

៧ ឥតិបិ សច្ចបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សច្ចឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ សច្ចបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសច្ចបារមី សច្ចឧបបារមី សច្ចបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

៨ ឥតិបិ អធិដ្ឋានបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ អធិដ្ឋានឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ អធិដ្ឋានបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយអធិដ្ឋានបារមី អធិដ្ឋានឧបបារមី អធិដ្ឋានបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

៩ ឥតិបិ មេត្តាបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ឥតិបិ មេត្តាឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ មេត្តាបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយមេត្តាបារមី មេត្តាឧបបារមី មេត្តាបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

១០ ឥតិបិ ឧបេក្ខាបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ឧបេក្ខាឧបបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា
ឥតិបិ ឧបេក្ខាបរមត្ថបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយឧបេក្ខាបារមី ឧបេក្ខាឧបបារមី ឧបេក្ខាបរមត្ថបារមី ដូច្នេះផង ។

ឥតិបិ សមត្តឹសបារមី សម្បន្នោ សោ ភគវាតិ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយបារមីទាំង ៣០ ដូច្នេះផង ។

ពុទ្ធជយមង្គល

ពាហុំ សហស្សមភិនិម្មិតសាវុធន្តំ
គ្រីមេខលំ ឧទិតឃោរសសេនមារំ
ទានាទិធម្មវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

ព្រះមុនិន្ទលោកាចារ្យ ផ្ចាញ់ក្រុងមារចិត្តមោហន្ធ
និម្មិតដៃមួយពាន់ កាន់សស្ត្រាវុធនានា ។
ជិះគ្រីមេខលជាតិ កោញ្ជនាទខ្ទរពសុធា
ព្រមដោយមារសេនា ពន្លឹកលន់កងស័ព្ទស៊ាន ។
ដោយធម្មពិធី ទានបារមីជាប្រធាន
ក្រុងមារចាញ់ទ្រង់ញាណ ប្រណម្យកាយថ្វាយវន្ទា ។
រីជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះមារគ្រានោះហោង ។

មារាតិរេកមភិយុជ្ឈិតសព្វរត្តឹ
ឃោរម្បនាឡវកមក្ខមថទ្ធយក្ខំ
ខន្តី សុទន្តវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

ព្រះមុនិន្ទពិននាយកៈ ផ្ចាញ់អាឡវកយក្សឃោរឃៅ
រឹងរូសមិនតាំងនៅ ក្នុងខន្តីគុណសត្យា ។
រហូតអស់រាត្រី ព្រះជិនស្រីទ្រង់យុទ្ធនា

ក្រៃលែងក្រុងមារា ក្នុងបឋមសម្ពោធិ ។
ដោយព្រះពិធីញាណ ទ្រង់ទូន្មានដោយខន្តី
ញ៉ាំងចិត្តអសុរី ឲ្យបង់ព្យុះចុះវន្ទា ។
វីជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះអាឡវកយក្ខហោង ។

នាឡាគិរឹ គជវរំ អតិមត្តភូតំ
ទាវគ្គិចក្កមសនីវ សុទារុណន្តំ
មេត្តម្ពុសេកវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

ព្រះមុនិន្ទពិនជិនស្រី ផ្ចាញ់ដំរីឈ្មោះនាឡា
គីរីវរគជា ដ៏ហានក្លាចុះប្រេងព្រេច ។
សាហាវឆាវឆេះក្រៃ ដូចភ្លើងព្រៃឆេះកម្ទេច
មុតដូចចក្រុតពេជ្រ ខ្លាំងដូចកម្មអសនី ។
ដោយព្រះពិធីស្រប់ ស្រោចទឹកអប់គឺបារមី
មេត្តាព្រះជិនស្រី ញ៉ាំងដំរីឲ្យជ្រះថ្លា ។
វីជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះនាឡាគីរី ។

ឧក្ខិត្តខគ្គមតិហត្ថសុទារុណន្តំ
ធាវន្តិ យោជនបថង្គុលិមាលវន្តំ
ឥទ្ធីភិសង្ខតមនោ ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

ព្រះមុនិន្ទពិនលោកត្រៃ មានព្រះទ័យធ្វើបាដិហារ្យ
ផ្ចាញ់ចោរអង្គុលីមាល៍ មានកម្រងគឺម្រាមដៃ
នៃមនុស្សដែលគាត់កាត់ មកដោតចាក់ជាមាល័យ
អង់អាចកំណាចក្រៃ ដ៏មានដៃស្ទាត់ប្រហារ ។
កាន់ដាវងាគ្រវី ដេញព្រះមុនីសាស្ដាចារ្យ
ចម្ងាយផ្លូវកន្តារ កណ្ដាលព្រៃបីយោជនា ។
រីជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះឈ្នះអង្គុលីមាល៍ ។

កត្វាន កដ្ឋមុទរំ ឥវ គព្ភិនីយា
ចិញ្ចាយ ទុដ្ឋវចនំ ជនកាយមជ្ឈេ
សន្តេន សោមវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

ព្រះមុនិន្ទមានព្រះភាគ ផ្ចាញ់ទ្រុស្តពាក្យនាងចិញ្ចា
អំពើធ្វើដូចជា ស្ត្រីមានគភ៌ចាស់ចើសពោះ ។
យកឈើធ្វើជាកូន ព័ន្ធពោះខ្លួនពោលទ្រគោះ
ព្រះពុទ្ធឈ្នះកាលនោះ ដោយសមាចារពិធី ។
រម្ងាប់ពាក្យចណ្ឌាល នាកណ្ដាលជនប្រុសស្រី
ចិញ្ចាចាញ់បារមី គឺសច្ចំពាក្យសត្យា ។
រីជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះសាស្ដាឈ្នះចិញ្ចា ។

សច្ចំ វិហាយមតិសច្ចកវាទកេតុំ
វាទាភិរោបិតមនំ អតិអន្ធភូតំ
បញ្ញាបទីបជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

ព្រះមុនិន្ទពិនអ្នកប្រាជ្ញ   រុងរឿងស្វាចដោយបញ្ញា
ផ្ចាញ់សច្ចកជា   និគ្រន្ថក្រៅពុទ្ធវិន័យ ។
អធ្យាស្រ័យលះបង់   ពាក្យសត្យត្រង់តាមគាប់ចៃ
សរសើរខ្លួនឯងក្រៃ   លើកកម្ពស់ដូចដងទង់ ។
បង្កើតមួងងឹត   ដោយពោលឥតពាក្យទៀងត្រង់
ព្រះទ្រង់កំចាត់បង់   ដោយប្រទីបគឺបញ្ញា ។
វីជ័យមង្គល   ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា   ឈ្នះសច្ចកៈនិគ្រន្ថ ។

នន្ទោបនន្ទភុជគំ វិពុធំ មហិទ្ធឹ
បុត្តេន ថេរភុជគេន ទមាបយន្តោ
ឥទ្ធូបទេសវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

ព្រះមុនិន្ទពិនទ្រង់ញាណ   ញុំាងមោគ្គលានមានអំណាច
ឲ្យប្លែងជានាគរាជ   ទៅទូន្មានព្យសន៍ភុជង្គ ។
ឈ្មោះនន្ទោបនន្ទ   ចិត្តមោហន្ធរឿងឫទ្ធិរុង
ទិដ្ឋិកាចទ្រនង់   ទ្រង់ផ្ចាញ់ដោយពិធីឈាន ។

គឺឲ្យឧបទេស ឫទ្ធិវិសេសដល់មោគ្គលាន
ឫទ្ធិនាគអន្តរធាន ឱនចុះចាញ់ព្រះចេស្តា ។
វីជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ព្រះភគវាឈ្នះនាគហោង ។

ទុគ្គាហទិដ្ឋិភុជគេន សុទដ្ឋហត្ថំ
ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិជុតិមិទ្ធិពកាភិធានំ
ញាណាគទេន វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ
តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ ។

ព្រះមុនិន្ទពិនគោតម ផ្ចាញ់មហាព្រហ្មឈ្មោះពកា
សំគាល់ថាអាត្មា រុងរឿងដោយគុណបរិសុទ្ធ ។
ដៃកាន់អសិរ្ពិស គឺចិត្តទ្រឹស្តិដ៏មោះមុត
កាន់ខុសផ្លូវសម្ពុទ្ធ មិនលើកលាកលះបង់ប្រាណ។
ទ្រង់ឈ្នះដោយពិធី ឱសថវិសេសសម្រាន្ត
ផ្សំត្រូវគាប់សន្តាន គឺព្រះញាណប្រោសទេសនា។
វីជ័យមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជះជយា ឈ្នះព្រហ្មាឥតមានហ្មង ។

ឯតាបិ ពុទ្ធជយមង្គលអដ្ឋគាថា
យោ វាចនោ ទិនទិនេ សរតេ មតន្ទី
ហិត្វាន នេកវិវិធានិ ចុបទ្ទវានិ
មោក្ខំ សុខំ អធិគមេយ្យ នរោ សបញ្ញោ ។

យោ នរោ ជនឯណា កបបញ្ញាប្រាសក្តីខ្ជិល

ឧស្សាហ៍សាងទានសីល សូត្ររំលឹកព្រះធម៌ថ្លៃ ។
គាថាប្រាំបីបទ នេះកំណត់ឈ្មោះពុទ្ធជ័យ
ខំសូត្រសព្វ ៗ ថ្ងៃ កើតមង្គលជានិរន្តរ៍ ។
សោ នរោ វីជននោះ បានរំដោះរោគអាសន្ន
ឧបទ្រពអនេកលន់ មានប្រការផ្សេង ៗ ផង ។
នឹកដល់ធម៌ក្សេមក្សាន្ត គឺនិព្វានសុខកន្លង
លែងទុក្ខទាំងបួនកង ដោយពុទ្ធជ័យមង្គលនេះ ។

ពុទ្ធោ នាគល់ព្រះពោធិព្រឹក្ស

(បិដកលេខ ៦៦, ទំព័រ ២៣៧-២៣៨)

ពុទ្ធោតិ យោ សោ ភគវា សយម្ភូ អនាចរិយកោ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ សាមំ សច្ចានិ អភិសម្ពុជ្ឈិ តត្ថ ច សព្វញ្ញុតំ បត្តោ ពលេសុ ច វសីភាវំ បត្តោ ។

ពាក្យថា **ពុទ្ធោ** គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គណា ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះជាព្រះសយម្ភូ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងដោយព្រះអង្គឯងមិនមាននូវគ្រូអាចារ្យឡើយ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងដោយប្រពៃក្រៃលែងនូវសច្ចៈក្នុងធម៌ទាំងនោះដោយព្រះអង្គឯង ពុំបានស្ដាប់ពីមុនមកឡើយ ព្រះអង្គទ្រង់ដល់នូវសព្វញ្ញុតញាណក្នុងធម៌ទាំងឡាយផង ទ្រង់ដល់នូវភាពជំនាញក្នុងពលៈទាំងឡាយផង ។

ពុទ្ធោតិ កេនដ្ឋេន ពុទ្ធោ ពាក្យថា **ពុទ្ធោ** តើ **ពុទ្ធោ** ដោយអត្ថដូចម្ដេច ?

១. **ពុជ្ឈិតា សច្ចានីតិ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈទាំងឡាយ ។

២. **ពោធេតា បជាយាតិ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គញ៉ាំងពពួកជនឱ្យត្រាស់ដឹងផង ។

៣. **សព្វញ្ញុតាយ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវធម៌ទាំងពួង ។

៤. **សព្វធម្មសច្ចាវិនាយ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គឃើញនូវធម៌ទាំងពួងដោយញាណចក្ខុ ។

៥. **អនញ្ញនេយ្យតាយ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គមិនមានអ្នកដទៃណាដឹកនាំព្រះអង្គឡើយ ។

៦. **វិកសិតាយ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គមាននូវស្មារតីដ៏វិសេស ។

៧. **ខីណាសវសង្ខាតេន ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គដល់នូវការរាប់ថាអស់ទៅនូវអាសវៈ ។

៨. **និរុបក្កិលេសសង្ខាតេន ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គដល់នូវការរាប់ថាមិនមានឧបក្កិលេស ។

៩. **ឯកន្តវីតរាគោតិ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គប្រាសចាកនូវរាគៈដោយដាច់ខាត ។

១០. **ឯកន្តវីតទោសោតិ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គប្រាសចាកនូវទោសៈដោយដាច់ខាត ។

១១. **ឯកន្តវីតមោហោតិ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គប្រាសចាកនូវមោហៈដោយដាច់ខាត ។

១២. **ឯកន្តនិក្កិលេសោតិ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គមិនមាននូវកិលេសដោយដាច់ខាត ។

១៣. **ឯកាយនមគ្គំ គតោតិ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គយាងទៅក្នុងផ្លូវតែមួយ ជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះនិព្វានបានដល់ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

១៤. **ឯកោ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធឹ អភិសម្ពុទ្ធោតិ ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណដ៏ប្រសើរមួយព្រះអង្គឯង ។

១៥. **អពុទ្ធិវិហតត្តា ពុទ្ធិប្បដិលាភត្តា ពុទ្ធោ** ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គកម្ចាត់បង់នូវការមិនមានបញ្ញាដោយការបាននូវបញ្ញា ។

ពុទ្ធោតិ នេតំ នាមំ មាតរា កតំ ន បិតរា កតំ ន ភាតរា កតំ ន ភគិនិយា កតំ ន មិត្តាមច្ចេហិ កតំ ន ញាតិសាលោហិតេហិ កតំ ន សមណព្រាហ្មណេហិ កតំ ន ទេវតាហិ កតំ វិមោក្ខន្តិកមេតំ ពុទ្ធានំ ភគវន្តានំ ពោធិយា មូលេ សហ សព្វញ្ញុតញ្ញាណស្ស បដិលាភា សច្ឆិកា បញ្ញត្តិ យទិទំ ពុទ្ធោតិ ។

ព្រះនាម **ពុទ្ធោ** នេះ មិនមែនជាព្រះនាមដែលព្រះមាតាថ្វាយទេ មិនមែនព្រះបិតាថ្វាយទេ មិនមែនបងប្អូនប្រុសថ្វាយទេ មិនមែនបងប្អូនស្រីថ្វាយទេ មិនមែនមិត្តអាមាត្យថ្វាយទេ មិនមែនញាតិសាលោហិតថ្វាយទេ មិនមែនសមណព្រាហ្មណ៍ថ្វាយទេ មិនមែនទេវតាថ្វាយ

ទេ ទ្រង់ព្រះនាម **ពុទ្ធោ** នេះជាវិមោក្ខន្តិកនាម គឺព្រះនាមដែលមានក្នុងទីបំផុត នៃអរហត្តផល របស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ទ្រង់មានព្រះភាគជាសច្ឆិកាបញ្ញត្តិ គឺបញ្ញត្តិព្រោះការជាក់ច្បាស់ក្នុងធម៌ទាំងពួង ដែលបានកើត ព្រមជាមួយនឹងសព្វញ្ញុតញ្ញាណ នៅគល់ព្រះពោធិព្រឹក្ស ។

ធម្មនិយាម ៣០
របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធគ្រប់ៗព្រះអង្គ

សូមក្រាបបង្គំប្រណម្យវន្ទា ឆ្ពោះព្រះភគវាពុទ្ធាបានត្រាស់
ធម្មនិយាមទំនៀមល្អល្អះ សាមសិបមុខច្បាស់ខ្ញុំសូមពណ៌នា។
មួយ រញ្ជួយភពជាតិគ្រប់ចុងក្រោយ បារមីនាំឱ្យដឹងពេលវេលា
ទ្រង់យាងកាន់ផ្ទៃស្មារតីល្អជា ដឹងខ្លួនគ្រប់គ្រាក្នុងគភ៌មាតា ។
ពីរ គឺព្រះភក្ត្រវរលក្ខណ៍ក្នុងគភ៌ ស្មិងស្មាធិ៍ក្នុងធម៌បវរកាយា
ព្រះភក្ត្របែរផ្ទុយពីខ្នងមាតា ឆ្ពោះផ្ទៃភ្លឺថ្លាមាតារំពៃ ។
បី ឥរិយាបថនៃព្រះមាតា ពេលគ្រប់មាសាសាស្ដាចាកផ្ទៃ
មាតាទ្រង់ឈរខុសស្រីដទៃ ប្រសូតបុត្រថ្លៃហប្ញទ័យជ្រះថ្លា។
បួន សួនឧទ្យានទីឋានប្រសូត ក្នុងព្រៃរហូតឈើស្រូតចេញផ្កា
ទេវតានិងមនុស្សថ្វាយសាធុការ ចក្រវាឡបព្វតាខ្ទរខ្ទារអ៊ូអរ ។

ប្រាំ ព្រះប្រសូត ចុះស្រូតយាងឈាន ប្រាំពីរជំហានឆ្ពោះទិសឧត្តរ
ត្រួតគ្រប់ទិសឋានក្លាហានបវរ ទើបបានបន្លឺសីហនាទ ។
ប្រាំមួយ ប្រមើលទតមើលនិមិត្ត ទេវទូតបួនពិតចិត្តគិតលះញាតិ
បុត្រកើតថ្ងៃណាថ្ងៃនោះទ្រង់ឃ្លាត ចិត្តឥតរវាត យាត្រាចាកផ្ទះ។
ប្រាំពីរ ធីរោផ្ដាច់ប្ដូរព្យាយាម ឥតមានទាក់ទាមនាមអ្នកបួស
កំណត់វេលាមិនអាចតិចហួស ប្រាំពីរថ្ងៃនោះនឹងបានត្រាស់ដឹង។
ប្រាំបី មហេសីគង់សោយបាយាស ក្នុងថ្ងៃបានត្រាស់ទើបច្បាស់ទីពឹង
បាយាសថាសមាសថ្វាយព្រះថ្ងៃហ្នឹង ហៅបាយត្រាស់ដឹងបានបុណ្យមហិមា ។
ប្រាំបួន ជួនភ័ព្វទ្រង់ទ្រាប់ស្បូវភ្លាំង ក្លាយជាបល្ល័ង្កគង់តាំងភាវនា
នៅគល់ពោធិព្រឹក្សនាទិសបូព៌ា ទេពធីតាមារមកគ្រាសាយ័ណ្ហ។
ដប់ គាប់ហប្ញទ័យអានាបាណៈ បរិកម្មប្រចក្សសតិដឹងទាន់
ខ្យល់ចេញខ្យល់ចូលចិត្តមូលមិនភាន់ ដំណើរជវ័នជាន់ឆ្លងកាមា ។
ដប់មួយ ជំនួយពីព្រះបារមី ផ្ចាញ់មារអប្រីយ៍ព្រមទាំងសេនា
ពុទ្ធប្បវត្តិត្រង់នេះអស្ចារ្យ បរិស័ទជ្រះថ្លាបាចផ្កាអភិសេក។
ដប់ពីរ មុនីអង្គទ្រង់សម្រេចញាណ ត្រៃវិជ្ជាមានទ្រង់ញាណអនេក
ពិសាខបុណ្ណមីកើតញាណប្លែកៗ ពោធិញ្ញាណខ្ពស់ឯកក្រើកធរណី។
ដប់បី ក្សត្រថ្លៃគង់ក្នុងមហាឋាន វិមុត្តិក្សេមក្សាន្តអស់ឋានប្រាំពីរ
សប្ដាហ៍ឋានមួយលើកស្ទួយស្ថានទី ចេតិយព្រះមុនីប្រាំពីរកន្លែង។

ដប់បួន ជូនព្រហ្មជុំអារាធនា សូមព្រះភគវាយាងត្រាស់សម្ដែង
ព្រះធម៌ប្រពៃ វិស័យសូរ្យសែង ទ្រង់ព្រមសម្ដែងដោយព្រហ្មវិហារ។
ដប់ប្រាំ ចាំច្បាស់ទ្រង់ត្រាស់ធម្មចក្ក ឥសិបតនៈព្រៃមិគទាយា
ឋានត្រៃរតនៈអាសាឡ្ហបូជា ថ្ងៃព្រះភគវាស្ថាបនាព្រះសង្ឃ។
ដប់ប្រាំមួយ ទ្រង់គង់ត្រាស់ឱវាទ បាតិមោក្ខស្អាងស្អាតឱវាទផូរផង់
បេះដូងព្រះធម៌ពន្លឺចតុរង្គ ថ្ងៃនោះត្រូវត្រង់មាឃបុណ្ណមី។
ដប់ប្រាំពីរ ទ្រង់គង់វត្តជេតពន ប្រោសដល់មហាជននិរន្តរ៍ប្រក្រតី
ទ្រង់យកអរុណជេតពនសួស្ដី ជេតពនជិនស្រីអាស្រ័យជានិច្ច។
ដប់ប្រាំបី ទ្រង់សម្ដែងបាដិហារ្យ យមកៈអស្ចារ្យនិគ្រន្ថរត់គេច
នៅក្រុងសាវត្ថីប្រុសស្រីមិនតិច នេះគឺពុទ្ធកិច្ចសង្គ្រោះលោកា។
ដប់ប្រាំបួន ទ្រង់គង់ឋានត្រៃត្រិង្ស ត្រិះរិះរំពឹងថ្លឹងគុណមាតា
សម្ដែងអភិធម្មស័ក្តិសមអស្ចារ្យ ថ្វាយព្រះមាតាសុខាអមតៈ។
ម្ភៃ គឺព្រះអង្គទ្រង់ចាកទេវលោក ស្ដេចយាងចុះមកដែនសង្កស្សៈ
មហាជនច្រើនពិតយកចិត្តទុកដាក់ បូជាគារវៈអចលចេតិយ។
ម្ភៃមួយ គឺទ្រង់គង់ក្នុងសមាបត្តិ ព្រះញាណស្ងប់ស្ងាត់លះកាត់លោកិយ
អរហត្តផលតម្កល់ប្រក្រតី ឆាប់ក្ដីយូរក្ដីវិស័យពុទ្ធញ្ញាណ។
ម្ភៃពីរ ប្រមើលមើលគ្រប់វេនេយ្យ ឧបនិស្ស័យសព្វសត្វដែលមាន
ដោយព្រះករុណាសមាបត្តិញ្ញាណ ត្រួតសត្វកោដិលានមានពីរវារៈ។

ម្ភៃបី ទ្រង់លៃវិន័យអាជ្ញា បញ្ញត្តិសិក្ខាតាមការជ្រាបជាក់
មានរឿងកើតមុនខូចគុណសាវ័ក មានហេតុជាក់លាក់ទើបដាក់វិន័យ។
ម្ភៃបួន អង្រួនហឫទ័យករុណា ជាតកទេសនាសាស្ដាលកលៃ
ដើមរឿងជាហេតុបង្កើតអត្ថន័យ ជាតកប្រពៃលៃតាមហេតុការណ៍។
ម្ភៃប្រាំ ទ្រង់ប្រោសដល់ពួកព្រះញាតិ អង្គព្រះលោកនាថសម្ដែងបាដិហារ្យ
កម្ចាត់មានះព្រះញាតិវង្សា ទើបត្រាស់ទេសនាគម្ពីរពុទ្ធវង្ស។
ម្ភៃប្រាំមួយទ្រង់គង់ធ្ងន់ក្នុងធម៌ បរិស័ទណាល្អមានធម៌ទ្រទ្រង់
ស្ដេចយាងទទួលស្រុះស្រួលដោយអង្គ គារវៈផូរផង់ឆ្ពោះត្រង់ព្រះធម៌។
ម្ភៃប្រាំពីរ ទ្រង់គង់ចាំវស្សា បើមាននរណានិមន្តដោយល្អ
ពេលចេញវស្សាមុនយាងចេញចរ ទ្រង់ចម្រើនពរត្រាស់លាអ្នកនោះ។
ម្ភៃប្រាំបី ទ្រង់គង់យ៉ាងហ្មត់ចត់ មុនភត្តក្រោយភត្តគ្មានភ្លាត់ភ្លេចសោះ
បំពេញពុទ្ធកិច្ចគ្រប់យាមទាំងអស់ ពុទ្ធកិច្ចសង្គ្រោះមនុស្សនិងទេវតា។
ម្ភៃប្រាំបួន ទ្រង់គង់សោយមំសៈ ក្នុងថ្ងៃទ្រង់ដាក់អនុដ្ឋានកាយា
បិណ្ឌបាតចុងក្រោយជាទានថ្លៃថ្លា សោយរសមំសាហឫទ័យបរិសុទ្ធ។
សាមសិប អវសានទ្រង់បានចូលឈានមុននឹងនិព្វានឈានច្រើនបំផុត
ម្ភៃប្រាំបួនសែនកោដិសមាបត្តិបរិសុទ្ធ រួចហើយទ្រង់ផុតរលត់សង្ខារ។
អហំ វីខ្ញុំ បង្គំវន្ទា ឆ្ពោះព្រះភគវា ព្រះធម៌ថ្លៃថ្លា
ព្រមទាំងព្រះសង្ឃផូរផង់សីលា ចិន្ដាលំអុតព្រះពុទ្ធនិយាម ។

សូមឱ្យសព្វសត្វបដិបត្តិតាមធម៌ សាសនាបវរល្អដូចព្រះនាម
អរហំសម្មាគ្មានការទាក់ទាម កិលេសរវាមរវាតសូន្យបង់ ។
សូមឱ្យសាសនាសម្មាសម្ពុទ្ធ បរិស័ទមោះមុតរួមចិត្តទ្រទ្រង់
ឋិតថេរចិរកាលអភិបាលដោយសង្ឃ ព្រមព្រៀងស្មោះត្រង់ផ្ចិតផ្ចង់សិក្ខា។
សូមមនុស្សទេវតាមានការគោរព ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ក្នុងព្រះសាសនា
សូមបានសម្រេចដូចក្ដីប្រាថ្នា អស់នូវតណ្ហាទុក្ខាចប់ហោង៕

ដោយលោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស

ឧបមាគុណព្រះរតនត្រៃ ២២ ប្រការ

រីគុណព្រះត្រៃរតន៍ បរិសុទ្ធប្រសើរក្រៃ
លោកបានឧបមេយ្យ មានម្ភៃពីរប្រការ ។
⭑**ទីមួយ**គឺព្រះពុទ្ធ ប្រសើរផុតត្រៃលោកា
ប្រៀបបានព្រះចន្ទ្រា រះនាថ្ងៃពេញបូណ៌មី ។
រីឯព្រះធម្មា ប្រៀបដូចជាកាំរស្មី
នៃដួងព្រះច័ន្ទថ្លៃ ចាំងរស្មីភ្លឺលោកា ។
ព្រះសង្ឃដូចលោកហ្នឹង បានទីពឹងព្រោះចន្ទ្រា
ថែងចាំងរស្មីថ្លា ឱ្យលោកាល្អពេកក្រៃ ។

✯ **ទីពីរ**ព្រះភគវា ប្រៀបដូចជាអាទិត្យថ្លៃ
រះឡើងនៅពេលថ្ងៃ មានរស្មីខ្លាំងមហិមា ។
ព្រះធម៌នៃព្រះអង្គ ផូរផង់ដូចអាភា
ចេញពីអាទិត្យថ្លា ដេញអន្ធការឱ្យខ្ចាត់ទៅ ។
ព្រះសង្ឃអង្គសាវ័ក មានសំវរៈល្អពេកកូវ
ដូចទ្វីបលោកដែលត្រូវ អាទិត្យក្ដៅឱ្យភ្លឺថ្លា ។
✯ **ទីបី**ព្រះមុនី ឥតមានពីរក្នុងលោកា
ព្រះអង្គប្រៀបដូចជា អ្នកអុជភ្លើងឆួលដុតព្រៃ ។
រីអង្គព្រះធម្មា ប្រៀបដូចជាភ្លើងក្ដៅក្រៃ
ដុតព្រៃស្មៅចង្រៃ ជាសត្រូវនឹងស្រូវស្រែ ។
ព្រះសង្ឃនោះឯងនៃ ឧបមេយ្យដូចដីស្រែ
ដែលម្ចាស់ខិតខំថែ ក្លាយជាស្រែដ៏ឧត្តម ។
✯ **ទីបួន**ព្រះភគវា ប្រៀបដូចជាភ្លៀងយ៉ាងធំ
ប្រយោជន៍ដ៏ឧត្ដម តែងកើតមានដល់លោកា ។
ព្រះធម៌ព្រះទ្រង់ញាណ ដែលទ្រង់បានប្រោសទេសនា
ដូចដំណក់ទឹកថ្លា ស្រោចដណ្ដប់លើផែនដី ។
សាវ័កអ្នកហ្មត់ចត់ ដូចជនបទពណ៌ខៀវខ្ចី
ដែលភ្លៀងទើបធ្លាក់ថ្មី គួរប្រុសស្រីទាក់នេត្រា ។

⭑**ទីប្រាំ**ព្រះសម្ពុទ្ធ	ប្រសើរផុតជននានា
ព្រះអង្គប្រៀបដូចជា	សារថីដ៏ចំណាប់ ។
រីឯព្រះធម៌ថ្លៃ	ឧបមេយ្យដូចជាច្បាប់
ឧបាយជាគ្រឿងចាប់	បង្វឹកសេះអាជានេយ្យ ។
ព្រះសង្ឃដ៏សោភា	ប្រៀបដូចជាអាជានេយ្យ
ហ្វឹកហាត់ល្អប្រពៃ	អាចលៃប្រើទាន់ចិន្ដា ។
⭑**ប្រាំមួយ**នោះឯងនៃ	ល្អពេកក្រៃព្រះសាស្ដា
ព្រះអង្គប្រៀបដូចជា	សល្យពេទ្យសម្រាប់ដកសរ ។
ព្រះធម៌នៃព្រះអង្គ	មានបែបទ្រង់សែនបវរ
ដូចឧបាយដកសរ	គឺទិដ្ឋិសត្វគ្រប់គ្នា ។
សង្ឃសាវ័កកល្យាណ	លោកប្រៀបបាននឹងអ្នកណា
ដែលសរមុតកាយា	ត្រូវគ្រូពេទ្យដកចេញបាន ។
⭑**ប្រាំពីរ**ព្រះសម្ពុទ្ធ	បរិសុទ្ធប្រៀបស្មើបាន
ចក្ខុពេទ្យចំណាន	ចេះឧបាយបកនេត្រា ។
ព្រះធម៌វិសេសថ្លៃ	ឧបមេយ្យឧបាយា
បកភ្នែកជននានា	ឱ្យភ្លឺថ្លាផុតជំងឺ ។
រីឯព្រះសង្ឃា	ប្រៀបដូចជាអ្នកភ្នែកឈឺ
ត្រូវពេទ្យបកឱ្យភ្លឺ	ចាកងងឹតគឺមោហា ។

⭑**ប្រាំបី**ព្រះភគវន្ត អរហន្តជាសាស្តា
ព្រះអង្គប្រៀបដូចជា ពេទ្យមានប្រាជ្ញាឆ្លាតវៃ។
ព្រះធម៌ដ៏កល្យាណ ប្រៀបស្មើបានឱសថថ្លៃ
ដែលពេទ្យមានស្នាដៃ ច្នៃផ្សំត្រូវយ៉ាងចំណាន ។
ព្រះសង្ឃរតន៍ថ្លៃ ឧបមេយ្យអ្នកដែលបាន
សះស្បើយរោគសាមាន្យ គឺកិលេសគ្រប់ប្រការ ។
⭑**ប្រាំបួន**ព្រះទ្រង់ញាណ ប្រៀបអ្នកបានស្គាល់មាគ៌ា
បង្ហាញសត្វគ្រប់គ្នា ឱ្យទៅរកទីផុតភ័យ ។
រីឯព្រះធម្មា ដែលសាស្តាទ្រង់លកលៃ
ត្រាស់ទុកដល់សព្វថ្ងៃ ឧបមេយ្យផ្លូវសុខា ។
ចំពោះព្រះសង្ឃរតន៍ បរិសុទ្ធឥតមាយា
ប្រៀបដូចប្រុសស្រីណា ដើរដល់ទីដែលក្សេមក្សាន្ត ។
⭑**ទីដប់**ព្រះសាស្តា មានបញ្ញារុងរឿងថ្កាន
ប្រៀបដូចព្រៃហេមពាន្ត ពេញទៅដោយដើមរុក្ខា ។
ព្រះធម៌ដូចដើមថ្នាំ ដុះប្រចាំគ្រប់វេលា
គុណភាពល្អអស្ចារ្យ នៅក្នុងទីព្រៃហេមពាន្ត ។
ព្រះសង្ឃល្អសោភា ប្រៀបដូចជាអ្នកដែលបាន
ឱសថព្រៃហេមពាន្ត ផឹករួចហើយស្បើយរោគា ។

⭑**ដប់មួយ**ព្រះមានជោគ	ដូចនាយទូកក្នុងជលសា
តែងមានចិត្តករុណា	ដល់សព្វសត្វក្នុងភពត្រៃ ។
ព្រះធម៌ពាក្យទូន្មាន	ប្រៀបស្មើបានទូកចរណៃ
ចម្លងផុតលោកត្រៃ	ឱ្យដល់ត្រើយបានសុខា ។
ព្រះសង្ឃដ៏និមល	ដូចអ្នកដល់ត្រើយហើយណា
ត្រើយនោះមានឈ្មោះថា	ព្រះនិព្វានសែនសុខក្រៃ ។
⭑**ដប់ពីរ**ព្រះភគវា	ជាសាស្តាបញ្ញាវៃ
ព្រះអង្គឧបមេយ្យ	អ្នកឱ្យទ្រព្យគាប់ចិន្តា
ព្រះធម៌ទាំងប៉ុន្មាន	ប្រៀបស្មើបានទ្រព្យនោះណា។
ដែលជនផងនានា	តែងប្រាថ្នារៀងរាល់ថ្ងៃ ។
សង្ឃសាវ័កកល្យាណ	ដូចអ្នកបានចាយទ្រព្យថ្លៃ
គុណភាពល្អពេកក្រៃ	ចាយរួចបានសុខគួរគាប់ ។
⭑**ដប់បី**ព្រះនិរភ័យ	ឧបមេយ្យអ្នកមានភ័ព្វ
បង្ហាញរណ្តៅទ្រព្យ	ឱ្យដល់អ្នកដែលត្រូវការ ។
ព្រះធម៌ពាក្យប្រដៅ	ដូចរណ្តៅទ្រព្យនោះណា
ពេញដោយទ្រព្យនានា	មានតម្លៃហួសការស្មាន ។
ព្រះសង្ឃអ្នកស្តាប់ទ្រង់	ផ្លូវផង់រុងរឿងថ្កាន
ប្រៀបដូចជាអ្នកបាន	រណ្តៅទ្រព្យរីករាយក្រៃ ។

☆**ដប់បួន**ព្រះចមភព ល្អសព្វគ្រប់គ្មានទោសពៃរ៍
ព្រះអង្គប្រសើរក្រៃ ដូចជាវីរៈបុរស ។
ព្រះធម៌ពាក្យបង្រៀន ប្រៀបស្មើបានក្ដីផុតគ្រោះ
ក្សេមក្សាន្តឥតមានមោះ មានតែសុខគ្រប់ប្រការ ។
ព្រះសង្ឃដ៏សមទ្រង់ វិសុទ្ធិវង្សចិញ្ចៀងថ្លា
ដូចអ្នកបានសុខា ដោយសារវីរៈបុរស ។
☆**ដប់ប្រាំ**ព្រះសម្ពុទ្ធ បរិសុទ្ធសមទាំងអស់
ប្រៀបដូចជាសប្បុរស អ្នកលួងលោមឱ្យបានស្បើយ។
រីព្រះសទ្ធម្មា ប្រៀបដូចការលួងនោះហើយ
លួងលោមឱ្យបានល្ហើយ ស្បើយក្ដីសោករោគចង្រៃ ។
ព្រះសង្ឃសាវ័កពុទ្ធ ដូចអ្នកផុតរួចចាកភ័យ
ឧបទ្រពកំណាចក្រៃ ព្រោះស្នាដៃនៃព្រះអង្គ ។
☆**ដប់ប្រាំមួយ**នោះណា ព្រះសាស្ដាវិសុទ្ធិវង្ស
ព្រះទ័យស្អាតសោះត្រង់ ប្រៀបប្រដូចនឹងមិត្តល្អ ។
រីឯពាក្យទេសនា រចនាជាបទធម៌
ដូចពាក្យមិត្តបវរ ប្រាប់ប្រយោជន៍ដល់មិត្តភ្វា ។
ព្រះសង្ឃឧត្តមពិត អ្នកនៃបនិត្យព្រះធម្មា
ប្រៀបដូចនឹងអ្នកណា បានប្រយោជន៍គាប់ហប្ញទ័យ។

⭑**ដប់ប្រាំពីរ**ព្រះនិរទុក្ខ	ល្អគ្រប់មុខហួសវិស័យ
ព្រះអង្គឧបមេយ្យ	បឹងកើតទ្រព្យច្រើនប្រការ ។
ព្រះធម៌ល្អគួរគាប់	ដូចជាទ្រព្យមានខ្លឹមសារ
កើតក្នុងបឹងនោះណា	ជនត្រូវការកើបយកបាន ។
ព្រះសង្ឃស្វាមីភ័ក្តិ	ប្រៀបដូចអ្នកសំណាងមាន
ជួបទ្រព្យបឹងកល្យាណ	រមែងបានក្ដីរីករាយ ។
⭑**ដប់ប្រាំបី**ព្រះសុគត	ល្អវិសុទ្ធិមិនទន់ជ្រាយ
ប្រៀបធៀបអធិប្បាយ	អ្នកភ្ញូតទឹករាជកុមារ ។
បណ្ដាំនៃព្រះអង្គ	សមបែបទ្រង់គ្រប់ប្រការ
ប្រៀបដូចនឹងទឹកថ្លា	សម្រាប់ងូតជម្រះកាយ ។
ព្រះសង្ឃប្រៀបដូចជា	រាជកុមារបានសប្បាយ
ងូតទឹកត្រជាក់សាយ	ជ្រះអស់ក្អែលពីកាយា ។
⭑**ដប់ប្រាំបួន**ព្រះជិនស្រី	មានសិរីឈ្នះក្រុងមារ
ព្រះអង្គប្រៀបដូចជា	អ្នកធ្វើគ្រឿងប្រដាប់កាយ ។
ព្រះធម៌ពាក្យបណ្ដាំ	ពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំថ្លាយ
ដូចគ្រឿងប្រដាប់កាយ	ពេញនិយមគ្រប់វេលា ។
សាវ័កព្រះទ្រង់ញាណ	ដែលលោកបានស្ដាប់ទេសនា
ដូចអ្នកល្អសោភា	ព្រោះអលង្ការធម្មក្ខន្ធ ។

⋆**ទីម្ដៃ**នោះឯងណា	ឧបមាព្រះភគវន្ត
ដូចគ្នានឹងដើមចន្ទន៍	ប្រកបក្លិនមានតម្លៃ ។
រីឯព្រះសទ្ធម្ម	ដ៏ឧត្ដមសមប្រពៃ
ដូចក្លិនចន្ទន៍ចរណៃ	ដែលប្រុសស្រីគួចប្រាថ្នា ។
សាវ័កអ្នកស្មោះត្រង់	អ្នកទ្រទ្រង់សីលសិក្ខា
ដូចជានរណា	ស្រង់ក្លិនចន្ទន៍ឈ្ងុយពេកពិត។
⋆**ម្ដៃមួយ**ព្រះបិតា	ជាសាស្ដាទ្រង់មានឫទ្ធិ
ដូចផ្ដល់ទឹកអម្រឹត	ដល់កូនស្ងួនទាំងប្រុសស្រី ។
រីព្រះសទ្ធម្មណា	ដែលសាស្ដាពោលស្រដី
ទេសនាយ៉ាងឃ្មាតខ្មី	ប្រៀបដូចទឹកអម្រឹតហ្នឹង ។
ព្រះសង្ឃប្រៀបដូចជា	អ្នកកំព្រាឥតទីពឹង
បានទឹកអម្រឹតហ្នឹង	មានពំនឹងរួចមកណា ។
⋆**ម្ដៃពីរ**ព្រះគោតម	ដូចបទុមក្នុងជលសា
ស្ងួរសៃងរះកាលណា	រីកសាខាស្រស់ឆើតឆាយ ។
ព្រះធម៌ប្រៀបដូចជា	ទឹកដមផ្កាឈូកទាំងឡាយ
គួរស្រូបឥតជិននាយ	មាននៅក្នុងបទុមផ្កា ។
ព្រះសង្ឃអង្គសាវ័ក	អ្នកជឿជាក់ត្រៃសិក្ខា
ប្រដូចនឹងភូមរា	បានក្រេបផ្កាក្នុងវារី ។

★ឧបមាគុណត្រៃរតន៍ មានប្រាកដម្ដេពីរ
ដែលខ្ញុំខំសម្ដី សូត្រវន្ទីយ៍នមស្ការ ។
សូមឱ្យសម្រេចបុណ្យ ដែលជាគុណល្អថ្លៃថ្លា
អន្ទោលក្នុងសង្សារ សូមប្រាថ្នាជួបបណ្ឌិត ។
សូមជួបព្រះសិរអារ្យ ជាសាស្ដាដ៏ពិសិដ្ឋ
សូមចាក់ធ្លុះធម៌ពិត សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ។

ដោយនិក្ខុ វជិរប្បញ្ញោ សាន សុជា

ពុទ្ធកិច្ច ៥ យ៉ាង

គ្រាកាលព្រះសម្ពុទ្ធ ប្រសើរបំផុតដ៏ឧត្ដម
បានត្រាស់ជាបឋម សែសិបប្រាំព្រះវស្សា ។
បំពេញពុទ្ធកិច្ច មិនដែលដាច់វេលាណា
សន្មតឈ្មោះហៅថា ពុទ្ធក្រឹត្យាមានប្រាំយ៉ាង ។
ទី ១ គឺពេលព្រឹក ដ៏ពន្លឺកពន្លឺស្វាង
ព្រះអង្គស្ដេចទ្រង់យាង ចេញបិណ្ឌបាតប្រោសសព្វសត្វ ។
ទី ២ រសៀលជ្រេ ព្រះសុរិយេពេលទៀបស្ងាត់
ទេសនាប្រោសសព្វសត្វ មិនកំណត់ថាសត្វណា ។
ទី ៣ ពេលព្រលប់ ព្រះចមភពត្រៃលោកា

ប្រទានធម៌ទេសនា ឱ្យឱវាទភិក្ខុសង្ឃ ។
ទី ៤ ពេលអធ្រាត្រ ព្រះលោកនាថទ្រង់ផ្ចិតផ្ចង់
ព្រះទ័យល្អស្មោះត្រង់ ទ្រង់ដោះស្រាយនូវប្រស្នា ។
ផ្សេងៗកើតឡើងពិត នៅក្នុងចិត្តនៃទេវតា
ងឿងឆ្ងល់ធម៌ត្រង់ណា ព្រះសាស្ដាទ្រង់អារកាត់ ។
ទី ៥ ពេលទៀបភ្លឺ ប្រមើលមើលនិស្ស័យសត្វ
នៅក្នុងសង្សារវដ្ដ ឱ្យប្រាកដគួរសន្ដោស ។
សត្វណាមានសំណាង ព្រះអង្គយាងចេញទៅប្រោស
ប្រទានធម៌ទាបខ្ពស់ ឱ្យទៅតាមឧបនិស្ស័យ ។
ធម៌នេះឈ្មោះហៅថា ពុទ្ធក្រឹត្យាប្រសើរក្រៃ
វិជ្ជាទិវថ្ងៃ នៃព្រះពុទ្ធពីបុរាណ ។
បំពេញឥតនឿយណាយ រៀងរាល់ថ្ងៃមិនដែលខាន
លុះចូលព្រះនិព្វាន ទើបឈប់ខានទាំងអស់ហោង ។
ហៃសាធុជនណា អ្នកប្រាថ្នានឹងប៉ុនប៉ង
ចង់ឃ្លាតពីចំណង ត្រៃលោកនេះពិតប្រាកដ ។
ត្រូវខំរៀនសិក្សា នូវធម៌អាថ៌ដែលជាបទ
ពុទ្ធកិច្ចប្រាំប្រាកដ នេះកំណត់គួរយល់ដឹង ។
ជននោះនឹងស្មើបាន នឹងនាឋានជាទីពឹង
ឬនៅនាលោកហ្នឹង នឹងបានខ្លួនជាអ្នកធំ ។
លើសជនផងទាំងឡាយ សុខសប្បាយដ៏ឧត្ដម
ក្សេមក្សាន្តសុខមនោរម្យ រៀងរួចដល់និព្វានហោង ៕

រក្សាព្រះត្រៃបិដក

សិក្សាបិដកមត៌កព្រះ មានជ័យជំនះឈ្នះមោហា
គឺជាកុសលផ្ដល់បញ្ញា ឆ្លងវដ្ដសង្សារឆ្ពោះនិព្វាន ។
ដូច្នេះយើងត្រូវថែរក្សា បិដកថ្លៃថ្លាជាធម្មទាន
ព្រះធម្មចេតិយប្រាជ្ញាញាណ សាស្ដាត្រូវមានយើងត្រូវប្រឹង ។
រក្សាបិដកមានគុណក្រៃ លកលៃបែងចែកញែកឱ្យដឹង
ប្រាំពីរប្រការគិតសញ្ជឹង ល្អម្ល៉ឹងប្រឹងថៃខ្មែរមានធម៌ ។
មួយ គឺ រក្សាព្រះសាសនា មរតកអស្ចារ្យជាពុទ្ធពរ
ពាក្យពិតពាក្យពុទ្ធសុទ្ធបវរ ចេតិយព្រះធម៌ វិ.សុ.អ.។
ពីរ គឺរក្សាព្រះសាស្ដា វិន័យធម៌អាច៌ចារទុកដាក់
ឋិតនៅជាគ្រូដ៏សមសក្តិ ប្រចក្សធម្មាជាសាស្ដា ។
បី គឺរក្សាការងារសង្ឃ ទ្រទ្រង់តម្រង់ព្រះសាសនា
សង្គាយនាធម៌វិន័យណា ត្រាស់អស់វស្សាសែសិបប្រាំ ។
បួន គឺរក្សាគុណសម្បត្តិ នៃពុទ្ធបរិស័ទចាត់ជាឆ្នាំ
ព្រះធម៌វិន័យព្រះអង្គផ្ដាំ ឋិតច្រើនពាន់ឆ្នាំព្រោះបរិស័ទ ។
ប្រាំ គឺរក្សាត្រៃសទ្ធម្ម បរិយត្តិនាំចំបដិបត្តិ
បដិវេធៈជាក់កម្ចាត់ កិលេសបង់បាត់នៅស្ងាត់សន្ដាន ។
ប្រាំមួយ រក្សាត្រៃរតនៈ ឋិតនៅប្រចក្សសរណដ្ឋាន
ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌នាំសុខសាន្ត ព្រះសង្ឃកល្យាណមានវិន័យ។
ប្រាំពីរ រក្សាត្រៃសិក្ខា សាសនាចារជាប់ដួងហឫទ័យ

សីលសមាធិធម៌ប្រពៃ ផុតភ័យអាស្រ័យដោយបញ្ញា ។
ព្រះត្រៃបិដកមានប្រវត្តិ រឿងរ៉ាវបានកត់ចារអក្ខរា
អរិយធម៌វប្បធម៌មនុស្សទេវតា បុព្វយ៉ាងណាចារឱ្យដឹង ។
បិដកជាច្បាប់ប្រាប់ភពត្រៃ អ្នកមាននិស្ស័យលៃលកប្រឹង
សិក្សាបដិបត្តិកម្ចាត់ខឹង ជញ្ជឹងសម្លឹងដឹងត្រៃលក្ខណ៍ ។
បិដកច្បាប់ដើមព្រះសាសនា បាលីអក្ខរាសាស្ដាជាក់
បដិបត្តិបូជាធានាមគ្គ កំណត់ត្រៃលក្ខណ៍លាត្រៃលោក។
កសាងចេតិយបិដកខ្មែរ យើងនាំគ្នាហែព្រះមានជោគ
សាធុ ! សាធុ ! ផុតចាករោគ សាធុផុតលោកអនុមោទនា៕

✲✲✲◎◎◎◎✲✲✲✲

ការក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធចេតិយ

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះអរិយសង្ឃជាទីពឹងទីរលឹក ។ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបនមស្ការបូជាព្រះគុណនៃអង្គព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលទ្រង់ពេញពោរទៅដោយព្រះមេត្តាករុណារកប្រមាណមិនបាន ។ ព្រះអង្គទ្រង់លះបង់គ្រប់យ៉ាងក្នុងការសន្សំព្រះ-បារមីដើម្បីត្រាស់ដឹង ហើយប្រកាសធម៌នាំវេនេយ្យសត្វចេញចាកពីវដ្តៈ។ ខ្ញុំព្រះករុណាបូជាព្រះពុទ្ធចេតិយដោយសេចក្ដីជ្រះថ្លាដ៏ក្រៃលែង សូមតាំងសច្ចាធិដ្ឋាន ដោយផលានិសង្សនៃបុណ្យដែលខ្ញុំព្រះករុណាបានធ្វើក្នុងថ្ងៃនេះ សូមជាបច្ច័យឱ្យបានសម្រេចដូចក្ដីប្រាថ្នា ។ អង្គ

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ធម៌យ៉ាងណា សូមឱ្យខ្ញុំព្រះករុណាមានចំណែកនៃធម៌របស់ព្រះអង្គក្នុងកាលដ៏សមគួរផងចុះ ។ ទោះបីកើតក្នុងភពជាតិណាៗ សូមកើតនៅក្រោមម្លប់នៃបវរព្រះពុទ្ធសាសនាកណ្ដាលកល្យាណមិត្តបានសេពគប់នឹងសប្បុរសដែលជាអ្នកដឹងនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ សូមជាបុគ្គលសម្មាទិដ្ឋិ មានឱកាសសិក្សាធម៌ ស្ដាប់ធម៌ ប្រព្រឹត្តធម៌ ដែលជាបច្ច័យឱ្យចម្រើនទៅដោយសតិនឹងបញ្ញា បញ្ជូនតទៅគ្រប់ជាតិរហូតដល់ព្រះនិព្វានហោង ៕

បណាមគាថា

អរហន្តតថាគត ជ្រាបគ្រប់បទស្វែងគុណធំ
ទ្រង់ជាលោកុត្តម ច្បងជាងសព្វគ្រូលើសលន់ ។
ជាសាស្ដានៃលោក ចេះឥតស្មោកទូន្មានជន
ខ្ញុំវន្ទាបន្ទន់ ទ្រង់ដែលជនគួរបូជា ។
ព្រះធម៌នៃសាស្ដា ឧបមាដូចពន្លឺ
តែងធ្វើលោកឲ្យភ្លឺ ចាក់ងងឹតឲ្យសូន្យផុត ។
ដែលប្រាជ្ញសម្គាល់អាង ថាតំណាងសព្វញ្ញុពុទ្ធ
ខ្ញុំវន្ទាលំអុត ធម៌នោះសុទ្ធបូជា ។
សាវ័កព្រះសុគត ស្អាតហ្មត់ចត់វិសេសថ្លា

ប្រាថ្នាត្រៃសិក្ខា លោកសិក្សាធម៌ឧត្ដម ។
ជាសង្ឃថ្នាក់ខាងលើ មិនអើពើលោកធម្ម
ខ្ញុំវន្ទាប្រណម្យ សង្ឃឧត្ដមជនបូជា ។
ដោយអំណាចវន្ទា ត្រៃរតនាជាអម្ចាស់
សូមឲ្យពុទ្ធសាសន៍ លូតលាស់ក្រាស់ចម្រើនផង។
សូមឲ្យសង្ឃព្រមព្រៀង កុំឲ្យល្មៀងខុសគន្លង
សូមសាធុជនផង កុំមានហ្មងបានសុខសាន្ដ ។
ដោយតេជះត្រៃរតន៍ ខ្ញុំប្រតិបត្តិដោយគោរព
សូមឲ្យការរៀនគ្រប់ របស់ខ្ញុំបានវឌ្ឍនា ។
ដោយអំណាចអានុភាព ដែលខ្ញុំក្រាបថ្វាយវន្ទា
សូមឲ្យការសិក្សា របស់ខ្ញុំបានសម្រេចឆាប់ ។
ដោយអំណាចត្រៃរតន៍ មានពុទ្ធរតន៍ជាប្រធាន
ប្រសិនបើកើតមាន អន្ដធានចង្រៃរោគ ។
សូមឲ្យវិនាសខ្ពោក កុំសល់រោគតិចតួចឡើយ ។

សុខាភិយាចនគាថា

ព្រះពុទ្ធដូចអាទិត្យ ឧត្ដមពិតជាងពួកជន
កម្ចាត់នូវមោហន្ធ ហើយចេញចាកសព្វកិលេស។
ទ្រង់ស្ថិតនៅលើភ្នំ ដ៏ឧត្ដមមគ្គវិសេស

ដាស់សត្វជាប់កិលេស ឲ្យភ្លឺថែសក្នុងលោកា ។
សូមទ្រង់ប្រោសគ្រប់គ្រង យើងខ្ញុំផងរាល់វេលា
ឲ្យបានសុខគ្រប់គ្នា អស់កាលយូរអង្វែងទៅ ។
ស្វាក្ខាតធម៌ណា ផ្លូវផងថ្លាគ្មានសៅហ្មង
ជាធម៌ដែលអ្នកផង ឃើញច្បាស់ពិតដោយខ្លួនឯង។
ធ្វើនូវសន្តិភាព ផុវភាពដ៏ចិញ្ចែង
គួរបូជាយ៉ាងស្ដែង ធ្វើនិព្វានឲ្យសុខា ។
សូមធម៌នោះគ្រប់គ្រង យើងខ្ញុំផងរាល់វេលា
ឲ្យបានសុខគ្រប់គ្នា អស់កាលយូរអង្វែងទៅ ។
រីព្រះអរិយសង្ឃ ជាបុត្រអង្គព្រះសម្ពុទ្ធ
លោកស្អាតបរិសុទ្ធ ងាយចិញ្ចឹមរៀងរាល់ផ្ទះ ។
ចិញ្ចឹមដោយអាត្មា កិលេសាលះស្រឡះ
សង្គ្រាមក៏លោកលះ ជ្រះស្រឡះបានក្សេមក្សាន្ត ។
ជាអ្នកស្ដាប់ឱវាទ ដែលលោកនាថទ្រង់ទូន្មាន
ជាសាវ័កកល្យាណ ស្រែបុណ្យទាននៃជននា ។
សូមសង្ឃនោះគ្រប់គ្រង យើងខ្ញុំផងរាល់វេលា
ឲ្យបានសុខគ្រប់គ្នា អស់កាលយូរអង្វែងទៅ ។

សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់នាងវិសាខា

សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាខ្ញុំបានថ្វាយទាន
នូវប្រាសាទថ្មីតាមទ្រព្យដែលមាន ជាវិហារទានចំពោះព្រះសង្ឃ។
សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាខ្ញុំបានឱនអង្គ
ថ្វាយគ្រែពូកខ្នើយដោយចិត្តផ្ចិតផ្ចង់ ចំពោះដល់សង្ឃដែលគង់ក្នុងវត្ត។
សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាខ្ញុំបានថ្វាយភត្ត
ផ្សំដោយមំសៈធ្វើដោយហ្មត់ចត់ សលាកភត្តជាអាហារទាន ។
សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាជួបព្រះទ្រង់ញាណ
ព្រមទាំងព្រះសង្ឃសទ្ធាខ្ញុំមាន ថ្វាយចីវរទានសំពត់សាច់ល្អ។
សេចក្ដីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំថា តើនៅពេលណាជួបសង្ឃបវរ
ថ្វាយភេសជ្ជៈទឹកឃ្មុំប្រេងស្ករ ទឹកដោះគោល្អនិងទឹកអំពៅ។
មកដល់ឥឡូវខ្ញុំបានសម្រេច គ្រប់មុខស្រេចបាច់ឥតមានសល់នៅ
ខ្ញុំបានថ្វាយទានកប់ទុកយ៉ាងជ្រៅ ក្នុងដំណើរទៅកាន់ព្រះនិព្វាន៕

គុណរបស់ទាន

- **ទាន**ចិញ្ចឹមបុត្របរិសុទ្ធក្នុងផ្ទៃ រហូតដល់ថ្ងៃបុត្រថ្លៃចាកគភ៌
  ទានចិញ្ចឹមស្មោះទឹកដោះបបរ កូនរស់បានល្អព្រោះធម៌សប្បុរស។
- **ទាន**ថ្វាយដល់សង្ឃផ្ចង់ឧទ្ទិសទាន ប្រេតរួចពីឃ្លានព្រោះទានរំដោះ
  ទានជាទេវធម៌លម្អសប្បុរស ទានមានចិត្តស្មោះសង្គ្រោះជីវិត។

• **ទាន**គឺជាទ្រព្យជាប់តាមសង្ខាន ជាមិត្តរួមប្រាណឆ្លងភពងងឹត
ទានកាច់បំបាក់មោហៈក្នុងចិត្ត បានត្រាស់ដឹងពិតត្បិតទានបារមី។
• ហៃកូនប្រុសស្រីគប្បីចាំទុក គុណម្ដាយឪពុកទានាធិបតី
កូនដឹងមង្គលសាមសិបប្រាំបី ចៀសកម្មអប្រិយ៍ផុតភ័យអបាយ។

លោកគ្រូអគ្គបណ្ឌិត ប៊ុត សាវង្ស

នមស្ការព្រះរតនត្រៃ

សូមឱ្យសាសនាព្រះសម្ពុទ្ធ រុងរឿងបំផុតអស់កាលយូរ
សូមព្រះសទ្ធម្មព្រះបរមគ្រូ ស្ថិតស្ថេរនៅយូរគ្រប់ប្រាំពាន់
សូមឱ្យព្រះពុទ្ធសាសនា រុងរឿងចម្រើន
សូមឱ្យព្រះពុទ្ធសាសនា ផ្សាយទូទៅពេញសាកលលោក
សូមឱ្យលោកទាំងមូល បានប្រកបដោយសន្តិភាព
ព្រះសក្យមុនីសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា **នត្ថិ សន្តិ បរំ សុខំ**
ពុំមានសេចក្ដីសុខដទៃ ក្រៅអំពីសេចក្ដីស្ងប់ឡើយ ៕

រាយនាមអ្នកមានសទ្ធាចូលរួមធម្មទាន

- ភិក្ខុចន្ទប្បញ្ញោ អ៊ឹប ភារុណ
- សា.ធម្មសារោ អ៊ឹប សៅរិន
- លោកឪពុកបាច អ៊ឹប និងកូនចៅ

(៣ នាក់ខាងលើ) ២០ក្បាល

- សា. អគ្គធីរោ ប៉ៅ វិសាលនិងអ្នកមានគុណ............៥ក្បាល
- សា.ចន្ទប្បញ្ញោ ចៅ ឆេង..................................៥ក្បាល
- សា.រតនមុនី រេត រិទ្ធ..៣ក្បាល
- សា.វិសុទ្ធប្បញ្ញោ ឡយ ផល្លី...........................១០ក្បាល
- សា.វិរប្បញ្ញោ ជារីម វីរៈ..................................៥ក្បាល
- សា.អគ្គប្បញ្ញោ ហ៊ាង រិតី.................................២ក្បាល
- សា.គម្ភីរប្បញ្ញោ រើន កក្កដា..............................៥ក្បាល
- លោក ហេង គង់...៧៥ដុល្លារ
- អ្នកស្រី វ៉ា ស៊ីយ៉ា...៧៥ដុល្លារ
- លោក ហេង វ៉ាពុទ្ធិរាជ....................................២៥ដុល្លារ
- កញ្ញា ហេង វ៉ាសុនីតា.....................................២៥ដុល្លារ
- ឧ.ស. ហេង កៅ...២០ដុល្លារ
- ឧ.សិ. គីម ឆៃប៊ី..២៥ដុល្លារ
- លោក អ៊ុង សំណាង(អូ)..........................១០ម៉ឺនរៀល
- លោក គីម សាង.......................................១០ម៉ឺនរៀល
- ឧ.សិ. ជូ ផុនវិជ្ជា..១០ដុល្លារ

- ឧ.សិ. ក្វាច់ គីមសាន..................................១០ដុល្លារ
- ឧ.សិ. ចេង ទូច...១០ដុល្លារ
- ឧ.សិ. វ៉ា សាខន..១០ដុល្លារ
- លោក មិុល គុណពិសិដ្ឋ.................................៥ដុល្លារ
- អ្នកស្រី មាស សុជាតិ....................................៥ដុល្លារ
- អ្នកស្រី ញ៉ឹក សុផានី ....១០ដុល្លារ
- កញ្ញា រី សុផាន..៥ក្បាល
- កញ្ញា រី សុភិន...៥ក្បាល

យោ បន ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នោ វិហរតិ សាមីចិប្បដិបន្នោ អនុធម្មចារី សោ តថាគតំ សក្ករោតិ គរុករោតិ មានេតិ បូជេតិ បរមាយ បូជាយ បដិបត្តិបូជាយ ។

អ្នកឯណាមួយ ជាអ្នកប្រតិបត្តិនូវធម៌ដ៏សមគួរដល់ធម៌ ជាអ្នកប្រតិបត្តិដោយត្រឹមត្រូវ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមធម៌ជាប្រក្រតី អ្នកនោះឈ្មោះថាធ្វើសក្ការៈ ធ្វើសេចក្តីគោរពរាប់អាន បូជានូវព្រះតថាគតដោយបដិបត្តិបូជា ជាបូជាដ៏ឧត្តម ។

សព្វបាបស្ស អករណំ　　កុសលស្សូបសម្បទា
សចិត្តបរិយោទបនំ　　ឯតំ ពុទ្ធាន សាសនំ ។

កិរិយាមិនធ្វើនូវបាបទាំងពួង កិរិយាបំពេញកុសល កិរិយាធ្វើចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យផូរផង់ ទាំងនេះជាពាក្យប្រៀនប្រដៅនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។

អកតំ ទុក្កតំ សេយ្យោ　　បច្ឆា តប្បតិ ទុក្កតំ
កតញ្ច សុកតំ សេយ្យោ　　យំ កត្វា នានុតប្បតិ ។

អំពើអាក្រក់ដែលបុគ្គលមិនធ្វើ ប្រសើរជាងព្រោះថា អំពើអាក្រក់រមែងធ្វើឱ្យក្តៅក្រហាយ ក្នុងកាលខាងក្រោយ ។ បុគ្គលធ្វើអំពើណាហើយរមែងមិនក្តៅក្រហាយស្តាយក្រោយ អំពើនោះ ជាអំពើល្អ បើបុគ្គលធ្វើហើយឈ្មោះថា បុគ្គលប្រសើរ ។